T.D.Re. 5:12

R.R. 102-2-1870

DIGITIZED

R673
M70
55421

RK13 M70

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
5542
MADRAS 600 008

உ

சிவமயம்

ஆரியர் அகஸ்தியர் முத்தமிழ்க் கோவை!

இதில்

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியவர்ய ஜகத்குரு

சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆத்மபோதம்

102

இஃது

ஹிஸ் எக்ஸெலென்ஸ் ஸ்ரீ விஜயநகர மஹாராஜா அவர்களுடைய

சென்னை ஹிந்து பாலிகாபிரதான பாடசாலைச்

செந்தமிழாசிரியரும்,

சென்னை—ஆ. மகிஆ. வே.

ஆரியர் அமிர்த சங்கம் ஆதிபுருஷரும், ஆகிய,

செ. கொ. சுப்பராயமுதலியாரால்,

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

பெத்தநாயக்கன்பேட்டை [illegible] பாரித்தெரு,

[illegible]

ஆரியர் முத்தமிழ் [illegible]

ஸ்ரீ குருசங்கர [illegible]

MADRAS

சிவமயம்.

ஆத்மபோத

நூன்முகம்.

அவதாரிகை.

[illegible] ஜகஜ்ஜாலமித்யாரூப கற்பிதங்களிற் காலத்திரயா [illegible] தயமாய்ச்சதுர்த்தியொழிந்து விவஹாரமபூண்டு, விள [illegible] ணமைபுணர்ச்சியடையப்பெறுது, கர்ம காலாநுகூலமாய்ப் [illegible] விவிசசித்பாவ பரமபண்டிதர்களாய விளங்கிக் கலிகால மார்க்கம் பொருந்த, "உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம்" முதலிய தாமதப்ரவிஷ்டர்களாய, ஏகக்குறைய ஆயிரத்தெட்டுமதஸ்தர்கள் விரிந்து, அவ்விபரீதாநுஷ்டானங்களை மேலிட்டு வரம்பிகந்தமாணபில்லது யுமதிருக்குமக்கிராஷ்யார் போலும், சொப்பனத்தேறு [illegible] அதோகதியடைந்து, மெய்யன்பர்களிக்துயயுமாறு, "[illegible] ஸ்யம், ஸத்தியம்," முதலியபுராணங்களிற்கூறும்விதம், "கலியுகம்" தோறும், "[illegible]" இவ்வுலகின்கட் டோன்றி, ஞானாபி [illegible] செய்து, தசவரப்பிர பஞ்சத்தைச் சங்கிப்பிக்கச்செய்வாரென்று, மஹாமுனிவர் [illegible] முன்னரேயுணர்த்தியிருக்கு மவண்ணம், "சசங்கரச்சங்கரஸ்லாக்ஷாத்" என்றும், மெய்யன்பரெல்லாங்கொண்டாடுதே சனதிஷ்டர்கள் சிவயோகி சிவகுரு என்னும், பந்தாய்நங்கையார் நெடுங்காலஞ்செய்து வந்தபோபவிஷ்டத்தால், அவதைக்கட்குச்சுபுத்திராய்ப்பிரமஹ விஷ்ணுவிந்திராதி தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படியே, பரமபதியாகிய சிவபெருமான் பேரருட்பெருக்கால், அவர்மாட்டிரங்கி அவர் திருக்குமாரராய் அவதரித்து, உடனே சந்யசித்துக்கொண்டு, [illegible] சியிலமண்டலமிசரின வாதத்திலவென் [illegible] ஸ்வதியையழித்து, ஸ்ரீ கைலாசஞ்சென்று பஞ்சஸ்படிகலிங்கங்களைக்கொணர்ந்து, "ஸ்ரீகாஞ்சி, ஸ்ரீசிருங்ககிரி, ஸ்ரீநீலகண்டம், ஸ்ரீகேதாரம், ஸ்ரீசிதம்பரம்" முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் பிரதிஷ்டை செய்து; "வியாசநுபூதி-பஞ்சஸ்தலம்"—"ஆகாயவழியே சென்றமரர்தொழுங்கைலைமலையடைந்து, லோகமோக்ஷார்த்தகாமனோன்மேடப்படிகலிங்கமொனைந்தருளின்முன்னே, னேகாந்தகுருபரமசங்கரனெங்கோனே கொணர்ந்திவ்வுலகிற்றுபித்த, தாகாத்துங்மகலங்கடிந்தக்துவிதநிறுவினனவனேயக்தருளைப்பாம்"—என்பதுபொருந்த, சகலதுக்கமதங்களையுமகண்டித்து, "சைவ சாக்தேய வைஷ்ணவ காணாபத்ய சௌரகாபாலிகாதி" ஷண்மதாங்கீகாரமர்ய, அவ்வைய யந்திரிகோபகாரணமாகக்கொண்டு பே தப்புடையார்க்கு காம்ப்ரயோகநஞ்சித்தாந்தங்களை, "விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானநான்கும், அரும்புமலர் காய்கனிபோலன்றோபராபரமே," என்னுந் "தாயுமானசுவாமிகள்" திருப்பாவின்படியே அச்சாதனங்களை வளர்த்தருட்பொருட்டு, ஸ்ரீபத்மபாதாதி சிஷ்யவர்க்கங்களை "ஸ்ரீசரஸ்வதி ஸ்ரீகாமகோடிபீட" முதலிய மடங்களிற்றாபித்து, இவ்விதப்பல உபகாரங்களைப் பலவாறுஞ்செய்தருளிப்பிரஸ்தாநத்திரயபாஷ்யஞ்செய்து, ஜகத்குருவாய்ப் [illegible] விளங்கிய

[illegible] ந்த "ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாத ஸத்குருஸ்வாமிகள்," ஷட்பாஷ்யக்கிரந்தயாசகர் கல்பமுதல் தம்முடைய சித்தாந்தாங்வயாபிப்பிராய சுலோகங்களைக்காப்புமாறுணர்ந்து, "ஆத்மபோதம்" என்னுமிக்கிரந்தமியற்றியருளினமை கொண்டு, சகலரும்மேன்மதியகன்று [illegible] ரங்கிசங்கஞானம் [illegible] ழிந்து, மெய்ஞ்ஞான நெய்க்காட்டைவருகலே பரம [illegible] ருவிருங்குமாறு, பாட்டின் "யதாராஜா-ததாப்ரஜா" என்னுமந்திவ [illegible] ப்படி, கடல்சூழ்வானம் மகிதலத்தில விவிலியமஹாமதியமத [illegible] களிருப்பர்விப் பலவாறு தமது துர்ப்போதங்களாலமயக்கிவரு [illegible] ர்மையைமாற்றி, உண்மைப்போதவழிப்பாட்டிற் பொருந்தலே [illegible] கலமெய்தலே, மாநுடக்கடமையர்கக்கொள்ளுநமதுமுடியோக்க, ஷ பரமகிருவாளுவாய் விளங்கும் ஆசாரியசுவாமிகள் திருவருட்போதத்தை யினைப்பிற்குவருவித்து, (அப்போதைக்கப்போது மன [illegible] டைந்த—அவ்வது:—களிம்படைந்த செம்பையுரிய வுர [illegible] ணங்கொர லகற்றிப் புரிசவேதிகொண்டு பொன்னுக்குமாபோல, [illegible] விசிரஹித்யமடையற்பா [illegible] றென்னுமந்வயம்பொருந்த)—சிலவிடங்களை, தமிழ்எழுத்துப்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்தச்சிட்டுவெளிப்படுத்தி யுபகரித்தனரேனும், கொஞ்சகாலம் கடந்துவிட்டபடியால், ஷ அபிப்பிராயப்படியேமறுபடியுமாக, விரத்தியவுமோசு [illegible] வைடியாட்டி வெளிப்படுத்த கோந்ததாமென்று தெளியற்பாற்றும்.

அத்வைத விசிஷ்டாத்வைமாகிய சித்தாந்த வுயர்ச்சியைத்தருமர் [illegible] களும் அவலாதவளவிறந்த சமயசித்தாந்தநூல்களும், பரவியிருப்பனகொண்டு, வினைகட்டோக அவரவரும், அவ்வோர்மதச்சார்புறமுபரவிலெதெரியப்பெறுது, பிராந்திசார்ஞானமடைந்து, பரமபுருஷார்த்தமாகுங்காந்தாம் [illegible] வில்லாவர்கமாண்டு மாகாத்தும்ர்க்கு மா [illegible] ணபிலன்னவர்கசிரியர்போலுமவர் போதிக்கும் போதங்களால் சித்தலைமுதல் புலைத்திலையாவண்ணம், பலயுக்தி [illegible] பாநுபவங்களால சித்தஸ்வரூபனும், சகலசகரப்பாதி [illegible] வியோ [illegible] ஸ்ரீ சாலங் கிருதவு [illegible] ம், சகலபாஷண்டமதத்வம்ஸமாய் [illegible] ஜயசீல [illegible] சகலபாஷண்டமதத்வம் [illegible] செய்து, அவ்விதத்தநுபவாங்வயசாரித்தாந்தங்கள் பொருந்த [illegible] செய்து, அவ்விதத்தநுபவாங்வயசித்தாந்தங்கள் [illegible] ஷம் சீவர்கள்மேல் தாம்வைத்த பெருங்கருணைப்பெருக்கின் மிகுதியால், ஆசாரியாபிஷேகப்பட்டப்பெரிய பெரியோர்கள் விளங்குமன்னோர், [illegible] கல்யாணகுணநுபவங்களை வாழ்த்தி வழிபட்டுவருவதோடு, நம [illegible] ளிற்றின்வியமையார்ச்சாதனங்களா [illegible] அன்னவன்பொன்னடித்தாமரைக்கன்புபூண்டியத்மாறுக்களாகி "ஸ்ரீபத்மபாதவர் [illegible] கிருஹஸ்தாப்தமஸ்தநீதிரோகாதிபரமபுருஷார்த்தமான் அன்புசெலுத்தி [illegible] தாநுஷ்டானமோதகு மாண்புபெற்று [illegible] பாதாதிகள் பாதசந்நிதிகள் மூலகாரணனுடைய மூலக்கிரந்தமாகிய ஆத்மபோதார்த்திகளே மூலாபிப்பிராயார்த்தங்களைச் சுலபோபாயமாய், ஆசந்ததிரியமாகிஷமே [illegible] க்கியாநங்கொண்டும் உணாக்கினீர் சம்பொங்க வன்பினேயெர க்கிரகஹித்து, அஞ்ஞாநகூர்வகமாய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களறவேயோர்ந்தித்து, "[illegible]" என்னுமெய்ய

...டைய தெய்வத்திருவாக்கொத்துறும்பெற்றி யினிது விளங்கும்பெ... [illegible] நின்னடைகடைப்பிடித்துச் சதாசாரியரிடஞ்சென்று, சாஸ்தி... [illegible] நிஷ்டை பூரணம்போலுய் நாயகமாய் விளங்கும் இவ்வாத்ம போதமென்னும் அத்வைதாசாயகமாகிய மஹாசாஸ்திரத்தைச் சிர... [illegible] மாய்ச் சிந்தித்துத் தெளிந்துய்யக்கடமை பூண்டவர்கள் மா[illegible] பற்றியி னமைய[illegible]யாம்! மாநுடப்பெற்றியினவே னப்[illegible]ரின், மாநுடரென்று பொதுவிபினைரைத்து ஒன் துலட்சம் [illegible]வின்மாநுடவகைபிரிக்கப்பட்டுச்சிருட்டி[illegible] நது கிடக்தலின், அவ்வாத்மபோதமாகிய மெய்ஞ்ஞானநூலை[illegible] நுடச்[illegible]ர்த்த கேவலரெல்லாம்[illegible]ட தலைக்கனங் கூடுமென்று ணிக்கே, உயர்ச்சியின்மைந்த மாநுடப்பெற்றியினரொன்று குறி[illegible] காம். இந்நுண்பால அத்வைதஞானமடையப் பெற்றதாரியாரும அவ்வசங்கம் கொண்டவர்களென்றும், பிறந்தும் பிறவாதவரென்று ம், பிறந்தநிலைகடையும்பேறடையாதாரென[illegible], [illegible]வனன்றுசம்பி க்கலினும், சம்பியாகிருந்துக்கமென [illegible] வேதாகமமு[illegible]பென றியம்பாநிற்கும்.

ஓம் பராபரப்பிரமமே தொண்டர்பொருட்டு அ[illegible]கிருக வநாச்குருமூர்த்தமாய் வருவதால், "திருமாலுக்கடிமைசெய்-சிவ தனைப்பேணிறவத்திறகமகு", என்றபடி, "சிவம்-சக்தி" ஆம் அர்த்தநாரீஸ்வரராம் சசிவவிஷ்ணுதேவதார்ச்சனைபாம் துவிதநெறிபமு கி, தேகத்தமைந்த ஆறுதாரநிலை நிகர்த்தபிரமவுசசவசேவா ஆறுமூர்த்தி ஒடுக்கமெனலாம், அச்சிவவிஷ்ணு வைகய அத்துவிதநெறிக்கு இம்மாநுடரை ஆட்படுத்த உபகரணமாயுள்ள அத்விதர்மிதசாகரசாரமான "ஆத்மபோத" நூலைவெளியிடவாயுத்தநிசமயத்தில், மேற்கண்ட நுட்பங்களையானுசெய்யும், சத்[illegible]நுஷ்டானபோதகாசிரியர்கள் தாமதப்பிரவாகத்தகப்பாஷாண்டிகளையும், "தரீமின்புறு வதுவலினபுறத்தகண்டு, [illegible]முறுவாகற்றதிந்தார்." என்னுங்கட்டளைக் கேற்கச் சிரிருத்[illegible]மு[illegible]வர்களென நம்பாநின்றனம்! இம்[illegible] பான் இந்நூல முத[illegible] மறையாரால நாடிக்கப்படு ந்தன்மையமை[illegible]ல [illegible]னெ[illegible]ன்பதேயாம்!

இம்மூ[illegible]க்கள் யாரோவென்னில், மாநுடச்சிறப்பின ராம். இச்சிறப்பின ஜநபபகுப்பையும், சச்சிதாநந்தக்கடவுளின் த ன்மையைப் போதிக்கு[illegible], "முதல்வழிசார்பு" நாலாஞ் ச[illegible]ங்க ளையும், மதங்களையும், [illegible]யாசாரியர்களையும், கிரந்தகர்த்[illegible] யும், அவ்விதப் பிரயத்தங்[illegible]ளசுற்கும் "போதகாசிரியர்தன்மையையும், அவரது சிஷ்யை[illegible]கொள்ளும், "நன்மாணக்கர்தன்மையையு ம், போதகாசக்தியற்ற [illegible]லிஆசிரியர்" களின்இழிவையும், புன்மா ணாக்கர் பயன்[illegible]மையையும், தற்காலத்தோரது புல்விதமதாரிப் பிராயங்களையும், அவைத தெய்விகமகத்துக்களாற் கண்டிக்கப்பட்டு வருமாக்கங்களையும், இன்னும் பலநுட்பங்களையும், ஒ[illegible]று இவண் இனி விவரிப்பாம்!

"ஓம்தத்ஸத்."

சிவமயம்.

ஆத்மபோத

நூன்முகம்.

ச[illegible]திவதயாபர சச்சிதாநந்த[illegible]ரப்பிரமமூர்த்தி[illegible]வர். "பிரமா-விஷ்ணு - ருத்திரன் - மகே[illegible]ரன் - சதாசிவன் - [illegible]நாதம் - [illegible]க - க - சிவபேதத்திற்குமுரியவர். இக்கடவுளோ, சிருஷ்டி - திதி-ஸம்ஹா[illegible]ம்-திரோபவம் - அநுக்ரஹம் - என்னும் ஐந்தொழிலால் பஞ்சகர்த்தவெனப்பட்டவர்!

இந்தப் பிரமஸச்சிதாநந்தத்தில் விளைந்த ம[illegible]யின் கற்பிதவடிவை யுணிப்பாய் விசாரிக்கில், சராயுஜம்-அண்டஜம் - [illegible]த்பீஜம் - சுவேதஜம்-என் னு நாற்பிரிவிலடங்கும்; இவையே நால்வகையா[illegible]பேதமெனத் தொகைப் பட்டு, எண்பத்[illegible]லக்ஷம் ஜீவராசிகளென[illegible]ரியாகக் கூறப்பட்டவை.

அவையே, தே[illegible]பிரிவு - கச-லக்ஷம், மக்கள் - க-லக்ஷம், விலங்கு - க0-க0-லக்ஷம், புள் - க0 - லக்ஷம், ஊர்வன - கக - லக்ஷம், நீர்வாழ்வன - க0-லக்ஷம், [illegible]வரம்-உ0-லக்ஷம், எனவகைப் பிரிவினைகொள்ளும்.

இவற்றின் ஆதிமூலாதாரத்தை யோசிக்கில், பிரிதிவு - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாயம் - என்னும் பஞ்சபூதசம்பந்தமும், அவற்றன்[illegible]பங்க ளுமேயன்றி வேறில்லை. இவ்விஷயத்தில் சந்தேகந்தீரவேண்டின், "ஸ்ரீமத் ஆசாரியஸ்வாமிகளின் இந்த ஆத்மபோதநூல்," "ஸ்ரீமத்தத்துவவிந்கப்பிரமம்" அருளிய "தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்", விவரமாயுணர்க்குமாகலின், அவற்றை க்கொண்டு சாஸ்திர விஷயகாமிகள் விடாய்தீரக்கடவர்கள். இவ்விதநூல் கருணைக்கப்பட்ட மோக்ஷாகாரகடவுள், தேவரை விண்ணுலகத்திற்கு அதிகாரிகளா[illegible]கினமைபோல், மாநுடரை இம்மண்ணுலகிற்கு அதிகாரிகளாக் உண்டாக்கினர்.

இம்மாநுடரோவென்னில், முற்பிறவியென்னும் விதிவசப்பட்டபடிப் ஆறறிவாம், ஆறறிவினையுடையவர்க[illegible]யின [illegible]யான், இப்பூகோள த்திலுண்டாகிய பலதீவுகளிற்கும் க[illegible]ற்குப் நாடுகளுக்கும், நகரங் களுக்கும், மலைகளுக்கும், ஜலப்பிரவாகங்[illegible], பல்வேறு பேர்களைக் கொடுத்து, அப்பேர்விசேஷங்களால் அவற்றைக்கூறும் ஓர் சாஸ்திரத்தின் மூலமாக[illegible] ஏனை பிரஜைகள், ஆங்காங்கு பொருந்திய கல்வி - செல்வம் - கா[illegible]ணாசிரமதருமம் ஆதிவிசேஷ வைதி[illegible] லௌகீக விபப்புக்களையு [illegible]ரியப் பாத்திரராய்வருகின்றனர்.

முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலுமோவென்[illegible]ில், அவ்விதலௌகீக[illegible]ல்களை விசாரிக்கப்புகுந்தோரில் பலர், "தாம்[illegible]ணி (தோன்றி)த் தம்பி[illegible]," "கற்ககசடறக்கற்பவைகற்றபி - னிற்[illegible]தக," என்னும் தமிழ் [illegible]தோபதேசத்தை மறந்தனரோஆயினர்; ஆ[illegible]யால், அ[illegible]மறப்புப் பாம [illegible]மாநுடப்பதர்களுக்கு "நாஸ்திகரென்றும், வேதவிரோ[illegible]என்றும், [illegible]தர்மப்ரவர்த்தகர்களென்றும்" பலவாறுய்க் குற்றம்பாரிக்கப்பட்டு, [illegible] முன்னோர்களான அறிஞர்களாலே நூற்புடையிலுங் கண்டிக்கப்பட்டார்க

[illegible]தவிர, மெய்ப்போதநாமிர்த பூரணங்களையும்புகட்டி யூட்டப்பட்டன [illegible] என்பதற்கு, இக்காலத்திலும் பலஆதாரமிருக்கையால், அறிஞர் வர்க்க[illegible]மைந்த அனைவரும் அங்கீகரிக்காம லிருக்கவில்லையே. அதியில்—“உல[illegible]யதம் - சார்வாகம் - பௌத்தம் - ஆருகதம் - மீமாம்சம் - பாஞ் [illegible] டாசாரிய[illegible] - பாஞ்சராத்திர[illegible] - சௌத்திராந்திகம் - யோகாச[illegible] - மாத்[illegible]மிகம் - [illegible]யங்கம் - ஆசிவகம் - [illegible] - நிகண்டவாதம் - [illegible]நயா[illegible]கம் - வைசேடிகம் - [illegible]தார்க்கிகம் - பாட்டம் - சத்தப்பிரமம் - [illegible] [illegible]னிரீச்சரசாங்கியம் - மாயாவாதம் - வேதாந்தம் - வைணவம் - வை[illegible] சோதிடம் - [illegible]தோயவாசம் - இவ்விருபத்தேழாம் புறச்சமயபேதம்; [illegible]வம் - பாசுபதம் - வாம[illegible] - வைரவம் - மாவிரதம் - காளாமுகம் - சுத்த[illegible]வம் - அசுத்தசைவம் - [illegible]சிரமசைவம் - அவாந்தரசைவம் - சித்தாந்தசைவம் - ஆதிசைவம் - அநாதி[illegible]சைவம் - [illegible]போகசைவம் - அநுசைவம் - சத்திரவாதம் - சூரியவாதம் - வாமதந்திர[illegible] - மந்திரவாதம் - அவு[illegible] - இயந்திரவாதம் - கர்மவாதம் - த்விதவாதம் - அத்விதவாத[illegible] - விசிஷ்டாத்விதவா[illegible]ம் - த்விதமிச்ரமவாதம் - அத்வைதவாதம் - த்வை[illegible]வாதம் - மிச்ரமவாதம் - [illegible]வாமசித்தாந்தம் - ஈச்சுரஜக்கவாதம் - பாஷாண்டவாதம் - பேர[illegible] - [illegible] மனோதம் - சங்கிராந்தவாதம் - ஈச்சுர அவிகாரவாதம் - நிமித்தகாரணபரி[illegible] [illegible] - ஆகவும், உ-சு-ச-அ-சு0-கசு0-ஆகவும், “உட்சமய புறச்சமயபேதம்” இருக்க, பிற்காலத்தில் காலவிகற்பங்களால், “ஆயிரத்தெட்டு தர்மதங்க”ளைப் பிரவர்த்திக்கக்கண்ட “ஸ்ரீமத் ஆதிசங்கரபகவத்பாத[illegible] குருஸ்வாமிகள்,” “சூரியன்முன்புதோன்றுப்பனிக்கு”ளிர்”ப்போன்றெழுமியத் திருக்கண்பார்வையால் கண்டித்தபிறகு, “ஐசைவம் - சாக்தேயம் - வைஷ்ணவம் - காணபத்தியம் - பாஸ்கரப்த்தியம் - காபாலிகம்” என்ச் சண்மதஸ்தாபனஞ்செய்தனர்! இச்சண்மதக்கோரும், தான்விதித்த [illegible]ல்களின் வழிநின்று ஜீவிக்குமாறுங் கட்டளையிட்டனரே!

“தன்வயத்தனாதல் - தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல் முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை,” ஆகிய “எண்குணத்தான் றாளை வணங்காத் தலை”[illegible] மாநுடர்கள், விஷயமாகன் “சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்” தாம் தந்தம்புலனை யடையப்பெறும்-நா-கண்-மெய்-செவி-மூக்கு-ஆகிய ஐம்பொறிகளிருப்பவற்றாற் பயனின்[illegible]மபோல, “அறம்பொருளின்பம்வீ டடைதனூற்பயனே” என்றபடிப் புருஷார்த்த[illegible] யடையக்கூடியமட்டும் [illegible]ந்நாலக்குக் காயங்களாலும் முடல[illegible] மாநுடஜந்மம்பெற்றதனா[illegible]ம் பயனில்லையாம்.

“வீழ்நாள்படாஅமை [illegible]ன்றாற்றினஃதொருவன் - வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்,—ஒல்லும்வகை[illegible] [illegible]னையோவாதே - செல்லும்வாயெல்லாஞ் செயல்,—அறவாழி [illegible]தனடி சேர்ந்தார்க்கல்லாற் - பிறவாழி நீந்தலரிது,”— [illegible]னவும் [illegible]ன்றோர் வாக்கியப்பிரகாரம் நன்மைசெய்யப்படாமற் கழியு[illegible] [illegible]கரதிசமாக இவ்வொருநாளிலும், சக்கரமங்களையே அபிவிர்த்தியுற நாடி ஆராய்ந்து ஒவ்வோர்மாநுடனும் முடித்துவருவானாகில், இகபரசௌக்கியங்

[illegible]ட்டுவிக்கவல்லத்தற்காலமேனும்! காலன்றன்னுசைப்பட்டாமுன்னென்றம்போர் [illegible]மலிரம் அநித்திருக்குமவண்ணமே, ஊமைப்பேறல்; நீசைச்சோக்க [illegible] [illegible]க்கிவழிகாக்கும் ஓர் அடைகல்லை ஒக்கும் ஆகையால், சற்பாத்திரத்திற் [illegible]டிச் சம்பாதித்த பொருள்களையே கூடியமட்டும், சொல்ல[illegible] தேசமாகிய [illegible]முவ்விதமூலத்தில், நற்கதிபெறவுய்யுமாறே, [illegible]ன்னாலறிந்து [illegible] [illegible]ம [illegible]காலத்தைப் செலவிட்டுவாழ்தல் [illegible]ரவல்லமையைப் ப[illegible]டுத்தலா[illegible] [illegible] கடைக்காலிட்டுப்போட்டாலொழிய மேலும்பரிகொள்ள[illegible] மோக்ஷமுகூடிவு[illegible] [illegible]சிக்கும் சருவபரிபூரண கருணாநந்தகாரண[illegible] பாதமம்புஜ மலாக [illegible] [illegible]ளிட்டுப்போய்ச்சேர, சன்மார்க்கமெனப்பட்ட தெய்வ[illegible]பெற்று, அழி[illegible]தன்மைய றன்பவினைக்கூறுபாடுநீப்பட்ட பிறவிக்கடலைக் கரையேறி [illegible] [illegible]லவிட்டு நித்தியசுகமநுபவித்தலான பொருத்தமுடைய பெருந்தன்மையானபேற்றை, யாம் விக்கிரகாராதனையினிடமாக எளிதில் அடைதல் கூடுமாதலின், அவ்வர்ச்சனையைப் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரச் சதுர்வருணகிரமத்தரு[illegible] [illegible]முறையாக.

இவ்வரோமு[illegible] [illegible]வற்றிற் சிறந்த பாரதநிற் சேர்ந்த மாநுடவர்க்கங்கள், அவ்விரமலா [illegible]யகதிருப்ப பிரப்படும், அந்தச் சண்[illegible]தாரசாரி[illegible]சாஸ்திரங்களையும், கோட்பாட்டையுமே, நேந்நே அபிவிர்த்தி [illegible]ருவிந்து அஸ்கி வர்ணத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டுவந்தனர்போலும். [illegible] [illegible]ன்றோ! இக்கலியுகாந்தத்திலும் இதுகாறும் பிரபலராய் மஹாநுவர்டாக்க[illegible]வாகக் காண்கின்றோம்! பூமண்டல வட்டத்திலே மருந்[illegible] [illegible]த்தி லப்ப[illegible]குபாடு கொஞ்சமாயிருந்தும், அதனபலிதம் அதிசப்பட்டிருக்கைபோல், சைவவைஷ்ணவசமயிகள் “கொட்டியுமாம்பலு” மபோற் சுருங்கி [illegible]னவராயினும், சச்சிதாநந்தக்கடவுளின [illegible] [illegible]ணமாரிப்பொழி[illegible]லால், ஒட்டிய “கொட்டியுமாம்ப” லும்போல, மேற்செப்பிய சைவவைஷ்[illegible]ணவசமயிகளிருவரும் உலகெங்கணும்பரவுதலாம் பயிர்ச்செழிப்பையடைந்தவரென்பது [illegible]யாமை[illegible] இவ்விந்துநாட்டிலே அநேகயாத்[illegible]திரைகளின் [illegible]மறுப பிரபஞ்சவாஞ்சனையும் வழித்துள்ள பயிராச்[illegible]க்கும் உறவின[illegible] [illegible]பொடுபூசனை செல்லாதுவானம் - வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு”, “[illegible]னத் தேவர்பொருட்டன்ற, “வானின்று [illegible]லகம் [illegible]ருதலால்” “விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுலகத் - துண்ணின் [illegible]றுடற்றும்பசி,” விக்கிரகாராதனை வழிபடும் மாநுடரல்லாத நாஸ்திகர்பொருட்டும், “நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால்வழியோடிப், புல்லுக்குமாங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில நல்லாரொருவருளரேல்லர்பொருட்டு, டெல்லார்க்கும்பெய்யுமழை” என்றபடி [illegible]தாரம், ஆகையால், இந்த அக்ஷ்யவருஷம் வரையிலிருந்து [illegible]கரிப்பொழுதுக்கே, தாரதிப்பிராயப் பிரவர்த்தகர்களையே, “தெய்வஞ்சீறிற் [illegible]ைதவமாளும,” “அரசனன்றுகொன்றுல் தெய்வநின்றுகொல்லும்” என்னும் [illegible]வாக்கியங்களுக்கேற்கத் “துஷ்டநிக்கிரக [illegible] பாலநம்” ஆக இக்கா[illegible] [illegible]திரியோரதுபோகத்திற்கு நித்தியாருமட்டியே [illegible]பிரவர்த்தகர் [illegible] [illegible]கு ஒங்கவிடாது தண்டித்தும், பாமரரைக் கடைத்தேற[illegible] விக்[illegible] [illegible]நயாம் நல்வழிகாட்டும் ஓர்சங்கத்தை ஜநிக்கச்செய்தும், மெய்த் தேவ[illegible]தான், எம்முடைய குருமூர்த்தமாசப் பரிபக்குவ சிஷ்யர்களுக்கு

ப்தேசிக்கவே, "எள்ளுக்குள்ளெண்ணெய்போல்" மஹார்த்தமாக்களுக்குத்த
நுபத்தை "கல்லிலுஞ்செம்பிலுமாத்திரமா யிருப்பன் மற்றெங்குமேயிரு
ன்" என, வெளியார்க்கியும், பக்குவர்க்கே, "கல், மண், மரம், நெட்டி, சா
ணு, தாம்பிரம், பொன், வெள்ளி, மெழுகு," ஆகியவற்றில் மூர்த்திகரத்தைவி
ளையை - கிரியை - யோகம் - ஞானம்" என்னு நான்கு சிவபூஜை
யியல்பினராய் முறையே, " கிரஹஸ்தன் - வானப்பிரஸ்தன் -
சந்நியாசி என்னு நானாசிரமத்தின் வழியாகின்ற சத்துக்களுக்கே, "சா
லோக - சாமீப - சாரூப - சாயுச்சியம்" என்னு நான்கு பதவியையளிக்க
மல சிவவிஷ்வரூப பராபரக்கடவுளானவர் திவ்யநித்திய மங்களம்
விளங்க வீற்றிருக்கையால், அம்மஹேசனுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தனைதை
சாரத்திற்சாரமாக எம்மனோர்க்குப் புகட்டவுள்ளது இந்நூலிலுஞ் சிறந்ததி
ல்லை. இதனை ஆசானையடைந்து சிந்திமின்!

செந்தமிழ் மறையாகிய —"திருக்குறளில், தெய்வப்புலமைத் திருவ
ள்ளுவநாயனார்" திருவாய்மலர்ந்தருளிய "கடவுள் வாழ்த்து" என்னும் அதி
காரத்திலே, "அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி-பகவன்முதற்றேயுலகு" என்
று, சச்சிதானந்த பராபரப்பிரமத்தின் றன்மையையுருவகப்படுத்தி, இந்த
அண்டபிண்டசராசரங்களனைத்திற்கும், அநந்தங்கோடிப் பாஷைகளுக்கும்,
அகாரநாத முதன்மையாதல்போல, ஆதிகர்த்தாவாயிருப்பதாய் ஸ்தாபனஞ்செ
ய்து, "கற்றதனாலாய பயனென்கொல்வாலறிவ - னற்றொழா ரெனின்"
என அடுத்தகுறளில், அவ்வித பிரமஸ்வரூபமூர்த்தியை, மாந்தர் கற்றறிந்த
ஞானமுகத்தாற்றெரிந்து, அவ்விதமூர்த்தியின் பாதகமலங்களை, அநித்தியதே
கம்பெற்றமானுடருடைய சிறப்புற்ற அவயவமாகியசிரங்களாற்றொழுந்து, கர
ங்கள்கூப்பி, நாவாற்றுதித்து, மாநுட ஜந்மபிரயோசனமாகப் பரலோக
சுகங்கருதிச் சோடசோபசாரமாகப்பணிதலேயிகரவசியமென ஆக்கியாபித்
து, மேல், "மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார் நிலமிசைநீடுவாழ்வார்"
என, அப்பிரமத்தை அர்ச்சாவதார விக்கிரஹஸ்வரூபமாக, திருக்கோயிலிட
ம்எழுந்தருளச்செய்து,அப்பிரமபாதவழிபாடுபோன்ற பின்பொருட்டே
பிரதிபலிதமான விக்கிரஹமூர்த்தியின்பாதங்களில் நறுமலர்களாகிய ஸஹ
ஸ்ரநாமார்ச்சனைசமைத்து,இகபரமாகபயன்முடிவாகப் பூமண்டலத்தில்,வாழ்
ந்திருப்பனஅநுவபிக்க,விசேஷமும்பூர்வகட்டளையினுண்மையையே, "கோளில்
பொறியிற் குணமிலவேயெண்குணத்தான்-றாளைவணங்காத்தலை" என்பதனுலு
ம்அறிக! "நன்னூல்—ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" என
க்கூறியிருப்பதால், இவண் "தாள்" "தலை" என்பவை ஒழிந்த மற்ற அவயவங்
களையும், அவ்வுறுப்புக்கள்கூடிய தேவதாவிக்கிரஹத்தையும், மானுடதேகத
தையுங்கூட்டிமுடிவுபெற நிரனிறைப்பொருள்கோளாகச் சாஸ்திரோக்தமா
ய் அமைதலால், சர்வமங்களவடிவின் விக்கிரகாராதனை முக்கியமென்றும்
"திருமாலுக்கடிமைசெய், சிவத்தைப்பேணிற்றவத்திற்கழகு." என்றும் விதி
யாபித்திருக்கையால், "இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்" கமலபா
தக்காட்சிதரும் விக்கிரகாராதனையாலன்றிக் கூடாமையென்றும் பூசை
முடிந்தவிடமே ஞானகாண்டமொடுங்குமோக்ஷமென்றும் சிந்தைக்கறிமின்!

"உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே." என்றபால இலக்கணம் வாய்ந்த
மூவராதிகுனரோ குருமாரெனஅறிக! இப்பூர்வாசாரியர்களால் சச்சிதா
நந்தபராபரப்பிரமமூர்த்தியின் பெருங்கருணைநோக்கத்தின்பிரகாரம், "1.
கௌதமஸ்தாபநமான நையாயசங்கம், 2.அனுத்திரட்பரீக்ஷா சம்பிரதாயமா
ய் கணாதரால்ஸ்தாபநமான வய்ஸிகைகசங்கம், 3. ஜய்முநிஸ்தாபிதமீமாம்
ஸைசங்கம், 4. வியாஸஸ்தாபந வேதாந்தசங்கம், 5. தேவருகியமாய்க் கபி
லரால் ஸ்தாபநமான ஸாங்கையசங்கம், 6. கடவுணிர்ணயமாய்ப் பதஞ்சலி
ஸ்தாபநயோகாப்யாஸசங்கம்," என அறுவித மடாதீநபூர்வசமாஜங்களே
ற்பட்டன. இந்தச் சண்மதாப்பியாச சங்கங்களே, நையாயசமாஜம், வே
தாந்த சமாஜம், ஸாங்கைய சமாஜம், என்று சொல்லப்பட்ட மூவிதவகு
ப்பிலடங்கும். தக்ஷண இந்தியாவில் இம்மூன்றிலே முற்பட்ட இரண்டு
சமாஜங்களே பயிற்சிசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வித வேதாந்த சமாஜ
மே, துவிதம், அத்துவிதம், விசிஷ்டாத்துவிதம், என்று கூறப்பட்ட மூன்றுபி
ரிவினைகொண்டிருக்கின்றது. வட இந்தியாவிலே சாதாரணமாய் கொண்டா
டப்பட்ட அத்துவிதம் என்னும் சமாஜம் ஒன்றே, ஐரோப்பிய பலாதார மா
னுக்கர்களின் மனங்களைக் கவருவதாயிருக்கின்றது. ஏனைய சமாஜங்க
ளோ சிவன், விஷ்ணுதத்துவ மதநம்பிக்கையைத் தெரிவிப்பவைகளாய் தென்
னிந்தியாவிலே விசேஷமாக அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. கடவுள் நீங்கிய மற்ற
வைகளெல்லாம் நிலையற்றனவென்றும், காணப்படும் இவ்வுலகம் மாயாவி
கற்பமென்றும் போதிக்கப்பட்ட அத்துவித மடாதீந சிஷ்யவர்க்கங்களை ஆ
தி உலக குருசிரேஷ்டராகிய ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியா ஆசார், பிரபலமாக
உற்பத்திபண்ணக் கர்த்தத்துவத்தை வகித்திருக்கிறார். உலகம் ஆனது; மா
யா சம்பந்தத்துக்குப் புறம்பானதாய், கடவுளின் கிரியைகளின் சம
ல் நித்தியமாய் இயங்குவதென்று நம்பிக்கைகொள்ளும் துவிதமடத்தை ஸ்ரீ
மத் "ஆநந்ததீர்த்தாசாரியார்" அவர்கள் ஸ்தாபநஞ்செய்தார். விசிஷ்டாத்துவி
தமட சம்பந்தி தத்துவ அபிப்பிராயங்களை நவீனமாய்ச் சிருஷ்டித்த
ஸ்ரீமத் "இராமாநுஜாசாரியர்" என்பவர், அவ்விரண்டிற்கும் மத்திய கற்பனை
களுக்கு உரிய கருத்துக்களுக்கு இடங்கொடுத்து, தேகம் ஆனது ஆத்துமா
வாலே சவரக்ஷணைபண்ணப்பட்டிருப்பதுபோல், பிரபஞ்சமானத்திய வஸ்து
வாய்க் கடவுளாலே காப்பாற்றப்படவேண்டியதாய் நியாயங்களை யெடுத்து
காட்டுகின்றார். மரணத்தினின்றும், நாசத்தினின்றும், காற்று ரக்ஷிப்பளி
க்கிறது ஆனது, வெவ்வேறு மாதிரியினை யுடையவனென்பதாய், மேலோர்
பண்டு மூவித மடசம்பந்திகளுங் கூறுகின்றனர். கர்த்தாவின் சிரசினி
டத்திலே ஆத்மா ஐக்கியமாகிவிடுவதென்றும், தற்காலத்துன்பங்களினின்று
ம், பந்தங்களினின்றும், புருஷார்த்தமான பயனாகப் பிரபஞ்சப்பற்று விடு
தலையாவதான அற்புதம் ஆனது, ஞான அறிவினுற்றான் அடையத்தக்கதென்
றும், அத்துவித மடசம்பந்திகள் தர்க்கிக்கிறார்கள். இராமானுஜகூட்டத்தா
ர் என்னும் மறுநாமங்கொண்ட விசிஷ்டாத்துவித மடத்தாரோவென்றால்,
விண்ணுலகில் வீற்றுள்ள கடவுளைநோக்கி மண்ணுலகைவிட்டுச் செல்போது
ம்போது, அந்த ஆத்துமா ஆனது, கர்த்தாவினுடைய சிரசிலே ஐக்கியமாவ

இல்லையென்றும், ஆன்மா அது தனிமையான போகத்தையும், கடவுளின் சாரூபத்தையும் உடைத்தானதென்றும், பக்தியினாலும், பிரபக்தியினாலும், அது கிடைக்குமென்றும், இக்கலியுகத்துக்கு இந்தக் கடைசிவிஷயமே விசேஷ பேறு சாயுஜ்யமென்றும், உள்ள அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். இவ் [illegible] சம்பிரதாயங்கள், இராமாநுஜமட சம்பந்திகளுடையவையொத்த எண்ணங்களையே உள்ளவர்களாயிருக்கையன்றி, சிவன் பல பகுப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறதென்றும், ஒப்புச்செய்யான அநந்தம் (=ஆநந்தம்) என்றும் சந்தோஷம் என்று, ஆத்மா, இவ்விதத் தனிப்பட்ட வகுப்புகளுடனே சேர்ந்திருக்கிறதோ அவ்வாறே, பேதமிருக்கிறதென்பதாய் விளக்குகிறார்கள். இவைகளைத் தமோவென்றால், [illegible] சாந்த சித்தவுஞானகலைநூலை இயற்றினவரான ஸ்ரீமத் வேதவியாசருடைய [illegible] சூத்திரங்களையே ஆஸ்திவாரமாகக் கொண்டவைகளாம்."

யான் வைஷ்ணவன், யான் சைவன், யான் [illegible] யான் யோகி, யான் பக்தன், [illegible], என்று, கூறுந் [illegible] சமர் [illegible] கூறுதலின் [illegible] நாம் இன்னசாதி; இன்னமதமொன்றுணருக்கு [illegible] பொருந்தோம், என்றும், இவ்வளவு [illegible] சையில் மருட்சிபூண்டவராயிராமல், [illegible] கொண்டு சமத மயக்கமொழிட்டு மாட்சிமியமைந்த அருட்கோலப் பெருவிழைய [illegible] ந்திகளை வேறு பிரித்துரைத்து, அநுஷ்டியாது விடுதலென் மனுக்கு [illegible] தகுமன்றோ? "திருமாலுக்கடிமைசெய் [illegible] தைப்பேணிற் றவத்திறகழுது" என்றும் "ஔவையார்" அருண்மொழிந் [illegible] ச்சியின் வழித்துறையே நமது [illegible] வேறுவகைகொள்ளின் ஔவையைமறுப்பதாய், மறுத்தலினுலாய பயன் ஔவையடைந்த பலனை மறுத்தபலனதுவோ அ[illegible] பொருந்துமென்பது சித்தம்.

முடிவில் அவைதீர்கதியற்ற, அத்வைத ஞானமடைந்து, "மூவரு நம்பியொரு முதலாயவாநந்த சோதியான்" என்று, திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாக்கினையும், நான் [illegible] பொருளைச் சமட்டியாதமகமாய் வணங்கி வருவதே கருதி [illegible]ம், எனவே, பகவ[illegible] தமொருவனையே பற்றிநின்ற [illegible] சைவசமயாசாரியார்களும், ஆழ்வார்களும், [illegible] யாருபவ[illegible] ஒரு நேயெனச் சித்தமாக்கின் நுகொண்டு, [illegible] மூர்த்திகட்கும் [illegible] பொருந்துமெனபதுதெளிந்திடற்பாத்தாம்.

இரண்டும் வேறுவேறாகவே புரைத்தப பகவசப்தம் ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு மூர்த்தங்கட்[illegible] தாபித்தவருவதெறக்கோவென்னை, யாம் தகூறியபடியே அத்வைத ஞானமடையப்பெற்றவர்களோ, இங்ஙனம் வாதித்து ஆயாசங்கொண்டு பலதுன்றுமடையப்பெறுவார் [illegible] விரவன்றி, அத்வைதஞாநசித்தியடைந்த மேலோர் இரண்டுமொன்றுயா நட்பத்தேர்ச்சியுடன் பகவசப்தம் [illegible] மூர்த்தங்கக்கமைவு பொருத்தினும் சம்மதிநப் பொருந்தி மகி[illegible]ன்பதுசித்தம்! பாஷையில், ஞானங் கைக்கூடுங்வரையில் சாஸ்திர சின்னமாய்நிற்பவை எழுத்துக்களாதல்போல, சச்சிதாநந்தப்பிரமத்தைத்தெரிசிக்கப் பிரதமநிலையாசாலுகளிருப்பது அச்சிவவிஷ்ணு விக்கிரஹ [illegible] எனும் அறிஞர் பாராட்டாதவிடார்!

ஆ தொண்டைமண்டலமஹர் நாரலவேளாண்குடியார் சிறப்பினையுடையதாய், "பல்குழுவும்பாழ்செய்யுமுட்பகையும்வேந்தலைக்குங்கொல்குறும்புமில்லதுநாடு" என்றபடி விற்றிருக்கும் ஷித்தமஹாநாடு — "அங்கான் மகவில் அணிவுடைமையிமூன்று — திங்காநிலஞாயபவர்க்கு — இயற் [illegible] வீட்டலுவகாக்கதலுங்காத்த, வருத்தலும்வல்லதரசு" என்றுள்ளவிதமாக, முன்பு, சூரிய சந்திரவமிச மன்னர்காலத்திலே, "சங்கங்களைத் தெரிந்தெண்ணண்டம் பெற்றிருந்தது. "படைகுடிகூழ் மைச்சுநட்பரணாறு - முடையானரசருளேறு," என்றதேவதவாக்கியப்படியில், "கூடி" என்றும், நாட்டுக்கமான பிரஜைகளின் அநுசாரிக்கையைப் பெற்றுத் தங்கட் செங்கால்வழி நடக்கச்செய்து, வித்தியாவிஷயப்பிறதுக்கோடி வரி முடிவுபொருந்திருக்கையால், அதற்கேற்ற சங்கங்கள் ஸ்தாபகமாகப் பலமுறை இடமாயிருந்தன. அவற்றிற்கிணங்க ஆசாரியபுருஷர் அக்காலத்திலேர்ந்தனம், தெய்வீகத்தின் வண்மையேயாம். அப்பிரசண்டகவிவாணர்கள் மகமொத்தச் சிஷியவர்க்கங்களுக்கு உபதேசித்தவந்தார்களும[illegible]மல், பலவாறுக நூல்களைப் பெருக்கிக்கொண்டும் வந்தனரென்பதற்கு, இக்[illegible]தும் உள்ள "இனியாநாற்பது" "இன்னாநாற்பது" "திரிகடுகம்" ஆதிக்கூறுதொறு [illegible] அநேகப்பிரபலகிரந்தங்களே சான்றுசொல்லுபவைகளாம். தற்காலத்துச் "சென்னைச்சங்க"ந்தப் "பி. ஏ." க்கு [illegible] நிறைவேற்றதுகொடுத்தபடிச் சுதேசாபிவிர்த்தியால் செய்யவுங்கூடுமை!

"பவந்திமுநிவர், [illegible] பொருதல் [illegible]" தருசு, "குலனருடையவரு கொள்கைமேன்மை, கலையிற்றெளிவு [illegible] வன்மை, நிலமலைநிறைகோல் மலர்நிகர்மாட்சியு, முலகியலறிவோ டுயர்குணமினையவு, மனமமைவுறைதுணை யாசிரியன்னே" என்பதாகுமூர்களுக், "மொழிகுணமின்மை [illegible] யுமிழிகுணவியல்பு, மழுக்காறவாவஞ்ச மச்சமாடலும், க[illegible] பருத்தி[illegible] முடத்தெங்கொப்பன முண்கொள்சிறைதயு, முடையோரிலராசிரியராகு [illegible]மே." என்றும் வித்தேர்சுவராய், இக்காலத்திலே, சமமைவியக்கும் [illegible] தவான்கள், தாமே [illegible] பெயர் தரித்துக்கொண்டு வியாபித்திராநின்றனர். அவைக்கில் [illegible] மே, "களிமடி மானி காமிக்கள்வன், பிணியனேழை பிணக்கன் சினத்தன், துயில்வோன்மந்தன் [illegible] நூக்குச்சிக், தடுமாறுளத்தனை தறுகணனபாவிப் படிறனின்றுரைக்கு [illegible] நூலே" என்பதிலுரைக்கப்பட்டபடி, ஒழுக்கம் பெறுதமாணுக்கரும், அந்நாளிலே சிலவிடங்களில் விசேஷப்பட்டனர். "அன்னமாவே" என்றபடித் திகழ் [illegible] ந்தஒழுக்கம்பூண்ட மாணக்கா, "கோடன்மரபே கூறுங்காலைப், பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான், குணத்தோடியைந்த வுன்குறிப்பிற்சார்ந்து, இருவென விருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப், பருகுவனன்னவார் வத்தனாகிச், சித்திரப்பாவையி னத்தகவடங்கிச், செவிவாயாக நெஞ்சுகளனாகக், கேட்டவைகேட்டவை விடாதுளத்தமைத்துப், போவெனப்போதலென்மனார் புலவர்" எனப்பாடங்கேட்க முயன்றாலும், "அவ்வியல்பு [illegible] நவலின்வழ லவர்" [illegible] ஆசாற்சார்ந்தவை யமைவுக்கறிதல், பாடம்போற்றல் கேட்டவைநினைத்தல், [illegible] அம்மாண்புடையோர் தம்மொடுபயின்றல், வினாதல்வினாயவை விடுத்தலென்றிவை, கடனாக்கொளினே மடநனிஇகக்கும்," என்றவாறு, [illegible]

சங்கள் பெரும்பான்மையாகப்போதிக்க மந்கொள்ளாமலிருப்பது! (பொருநர்போலும்) அவ்வித்துவான்களுடைய திறமைபூண்ட யோக்கியதைக்குக் குறைவு! இக்குறைவு ஆங்காங்கு ஸ்தாபகசங்கங்களாலும், அத்தியக்ஷ ஒடுக்குதப்பிய பது[illegible]ங்கலாக, மற்றச் சிலகல்விச்சாலைகளாலும், நிவிர்த்தியாகிவருகின்றனவென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்த விஷயந்தான். ஆகிலும், ஐம்பத்தாறு தேசவாசிகளுடைய ம[illegible]நாபிப்ராயங்களை வெளியிட்டு, ஒருமைப்பாடுடன் உஜ்ஜீவிக்கச்சாதகமார்க்கமான "பாஞ்சநிராவி"டாதி பாஷைகளுக்கும், நீர்க்குமிழிபோலத் தங்[illegible]லத்[illegible]ல் ஆங்காங்கு உற்பத்தியாகும் மதஸ்தருடைய மத்தியகட்டிப்பாஷை[illegible]க்கும், ஆதி தாய்பாஷையானது, ஆரிய (=வட, நாகர, கீர்வாண, ஸம்ஸ்கிருத) பாஷை ஆதலால், அத் தாய்பாஷையைப் பிற்காலத்தோர், வ[illegible]ித்துப்பாராட்டாமலும், உண்டாயிருந்த பலவேறு சிரேஷ்ட சாஸ்திராநுகூல கிரந்தங்களை[illegible]வது காப்பாற்றிவையாமலும், கைசோரவிட்டமையாலல்லவா! மத்தியகால[illegible]டையெடுத்துத் தீயூட்டிக் கொள்ளைகொண்ட யவந (Arabs) பரம்பரையார்[illegible]டியவரை[illegible] பற்பல புத்தகங்களைக் கவர்ந்துகொண்டுசெல்ல இட[illegible]டாயவிட்டது! [illegible]டிப்போயினார்களாயினும், இக்காலத்திலும் [illegible]கண்டவாறு [illegible]டத்த [illegible] [illegible]பலவும், காணும்படி ஜெர்மெனி (*Germany*) தேசமுதலிய, ஐரோபா (*Eu[illegible]pe*) முதலிய கண்டத்தின் நாடுகளிலே கல்லூரியிலும், பல்கி இருக்கின்றனவாம்,

இக்காலத[illegible]பாளிகளிற் பலர், பிராதக்காலத்தில் சந்தியாவந்தநாநுஷ்டானங்களையே, "அடாசேஷா ஆச்சுது!" என்றுமுடித்துவிட்டு, இங்கிலீசு துலுக்குமுதலிய நீச்சபாஷையையே, வேதாத்தியயநம்போ[illegible]யுமாக்குவதால், உத்தியோகப் பெருமையைப் பின் தாங்கள் வகிக்கச்செய்வோராயினு[illegible], ஒருவாறு அவ்விதச் சிரத்தையுடன் அவர்கள் குலாசார வேதபாராயண [illegible]வதீக [illegible]த்தியோகத்திலும் [illegible] கிஞ்சித்துக் கவநம் வைத்து, ஆதித்தாய் ஸம்ஸ்கி[illegible]ராஷாவாக்குவாதிகளைத் தெளிவாய்வசரிக்கவும், "பிரம்ஹக்ஞாநந்த்ப்ராம்மண:" என்னும் விதிப்படிச் சைவவைஷ்ணவ சாஸ்திராபிவிர்த்திக்கு முயல்[illegible]ம், நினைப்பூட்டுவதாயிருக்கின்றது!

[illegible]ஸியுகாதநூறு சகசு[illegible] நிகழ்ந்த அக்ஷயவருஷத்தில், தற்காலத்தில் "ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியவர்ய சங்கராசாரிய படாதீநத்திற்குரிய ஜகத்குரு"ஆம் "ஸ்ரீமந்மஹாதேவேந்திரஸரஸ்வதி" அவர்கள், இச்சென்னைப்பிரதேசம் திருக்கடாக்ஷம்வைத்துப் பிரவேசித்துத் தரிசனைதந்து[illegible] பல தர்மதப்பிரவர்த்தகர்கள் மாண்டனர்! ஆதி ஆரியம் என்னும் ஸம்[illegible]தபாஷைவிர்த்திக்குவர இடமுண்டானதென்பதற்கு, "திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிசந்நதி"யில் ஓர் ஸம்ஸ்கிருதகல்விச்சாலை முற்குறியாகஸ்தாபநமாயிருக்கிறது! ஆகையால் இத்தருணத்தில் தெய்வீகமான இந்த "ஆத்மபோ[illegible]" நூலானது, சென்னை-ஆ. ம. தா. வே. ஆரியர் அமிர்த சங்கம் ஆதிபராஷரான செ. கொ[illegible]த்தார் - சுப்பராயத்ரூபாராலே, தனது—ஆ. ம. தா. [illegible] ஆரியர் முத்தமிழ்வாணிபீடம் பிரஸில் சுக்கிலஹூ ஆவணியீ பதிக்கப்பட்டு முடிந்தது. சுபம்!

ஸ்ரீ

ஆரியநான்முகம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீஜகத்குரவேநம:

முகவுரை.

(நூல் வரலாறு).

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசாரி[illegible]ச்சங்கரபகவத்பாதஸத்குருஸ்வாமிகள், இந்த ஆரி[illegible]வர்த்த பூமியின்கண் அவதரித்து, இதிலுள்ள எல்லாமதங்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள குணதோஷங்களை யாவர்க்குந்தெளிவாகத்தெரிவித்து, [illegible]ஸ்தாபநஞ்செய்து, அதற்குச் சாதநங்களாக ஆறுமதங்களைஸ்தாபித்து, அந்த அத்வைதமானது, சுருதியுத்தி யநுபவங்களாலே விசாரிக்கும்போது, இதுவே பரமார்த்தமாகையால், யதார்த்தமான அநாதிதமென்று, தம்முடை[illegible]பிப்ராயத்தை அந்தச்சண்மதங்களையும் அநுசரித்திருந்த இத்தேசத்தார்க்குத்[illegible]விப்பதற்காக, (வியாசசூத்திரங்கள்) சூத்ரப்ரஸ்தாநம், (உபநிடதங்கள்) சுருதிப்ரஸ்தாநம், (பகவத்[illegible]) [illegible]ஸ்ரீகப்ரஸ்தாநம், என்கின்ற மூவகைப் ப்ரஸ்தாநங்களுக்கும், பாஷ்யங்களை ஏற்படுத்தினார். பின்பு அந்தப் பாஷ்யங்களைப் படிக்கக்கூடாதவர்களுக்கும், படியாதவர்களுக்கும், சாதாரணமாய்க் கரதலாமலகம்போல, அத்வைதவித்தையைத் தெரிவிப்பதற்காக, ஆத்மபோதம் என்கிற இந்தக்கிரந்தத்தை வடமொழியினாலேசெய்தார். இதிலே, ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்கு வேறாகப்பிராந்தியினாலே தோன்றுகின்ற தேகாதி யுபாதிதத்துவங்களையும், சிரவண மநந நிதித்யாஸநாதி மார்க்கங்களை[illegible]யும், ஜீவன்முக்தி ஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன்முக்த[illegible]னிருக்கவேண்டிய கிரம[illegible]தையும், விதேஹ கைவல்ய லக்ஷணத்தையும், தெரிவிக்கின்றன[illegible] எல்லாப் பிரயோசநங்களிலும் அதிகமாக விரும்பத்தக்க, மோக்ஷரூப[illegible]மபுருஷார்த்தத்தை யுண்டுபண்ணுகையாலும், யாவரும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாகவும், மிகுக்க வுபயோகமாகவும், இது கீர்வாண பாஷையிலேதானிரு[illegible]யிருந்ததினாலே, சாதாரணமாக எல்லாருமறிதற்கு, அசக்கியமாயிருந்தது. ஆனதினாலே. இதைப் பிர[illegible][illegible]வித்யா பாரங்கதரான புராணம்-வேங்கடநாராயணசாஸ்திரியார் புத்திர[illegible] கிருஷ்ணசாஸ்திரியார், தெலுங்கினாலே [illegible]ரதிபதத்துக்கு அர்த்தமும், [illegible] தாத்பரியமும், எழுதினார். அந்தப்பிரகாரமே, அருந்தமிழ்க் குருமுநி[illegible] [illegible]கஸ்தியர் பரம்[illegible]ச் சோமசுந்தரதேசிகர் மாணாக்கர், இயற்றமிழாசிரி[illegible] [illegible]முகவை இரா[illegible] [illegible]ஜகவிராயராலே தமிழிலேயு மொழிபெயர்க்க[illegible]

சிவமயம்,

பீடிகை.

(சிறப்புப்பாயிரவரலாறு).

தத்ரபகவாந்சங்கராசார்ய: உத்தமாதிகாரிணும் வேதாந்தத்ரயம் நிர்மாய தத்தவலோகநாஸமர்த்தாநாம் அநதிகாரிணும் அநுக்ரஹார்த்தம் ஸர்வவேதாந்தஸங்க்ரஹித மாத்மபோதாக்ய ப்ரகரணம் நிதர்சயிஷு: பரமக்ருபாளுராசார்ய: ப்ரதிஜாநீதே.

டீகை.

தத்ர - இந்தவுலகத்திலே, பகவாந் - பகவற்சொரூபராகிய, சங்கராசார்ய: - சங்கராசாரியரானவர், உத்தமாதிகாரிணும் - உத்தமஅதிகாரிகளாகிய நன்மாணுக்கருக்கு, வேதாந்தப்ரஸ்தாநத்ரயம் - மூன்றுபிரிவாக இருக்கின்ற வேதாந்தத்தை, நிர்மாயா - நிர்மாணஞ்செய்து, (பிற்பாடு) தத்தவலோகநாஸமர்த்தாநாம் - அதைப் பார்க்கிறதற்குச் சாமர்த்திய மில்லாதவர்களுக்கும், அநதிகாரிணும் - அதிகாரிகளல்லாதவர்களாகிய புன்மாணுக்கர்களுக்கும், மந்தபுத்தீநாம் - மந்தபுத்தியுடையவர்களுக்கும், அநுக்ரஹார்த்தம் - கிருபைசெய்தற்பொருட்டு, ஸர்வவேதாந்த ஸங்க்ரஹிதம்-எல்லாவேதாந்தங்களிலேயுங் குரோடீகரித்தெடுத்ததாகிய, ஆத்மபோதாக்யப்ரகரணம்- ஆத்மபோத மென்கிற நூலைத்தையுடைய விஷயத்தை, நிதர்சயிஷு: - தெரிவிக்கிற இச்சையுடையவராயும், பரமக்ருபாளு:-மிகுந்த கிருபையுடையவராயும், (இருக்கிற) ஆசார்ய: - (சொல்லிய) சங்கராசாரியரானவர், ப்ரதிஜாநீதே-பிரதிஞ்ஞையைப்பண்ணினர்.

இப்படிச்சொன்னதினலே, சிறப்புப்பாயிரவரலாருய், நூல்செய்தவர் பெயரையும், நூலின்பெயரையும், அதுகுறித்த பொருளையும், இந்த நூல்செய்தற்குக் காரணத்தையும் தெரிவித்தபடியாயிற்.

ஸ்ரீசங்கராசார்யாயநம:

குருஸ்துதி.

ஹரகைலாவதாராய சங்கராய பரோளஜஸே,
கைவல்யகலாகல்ப தரவே குரவே நம:

ஆத்மபோத நூல்.

வாக்கம்.

௧. தபோபி: க்ஷீணபாபாநாம் சாந்தாநாம்வீதராகிணும்,
முமுக்ஷூணுமபேக்ஷ்யோய மாத்மபோதோவிதியதே.

டீகை-(பதவுரை)

தபோபி:-(சாந்திராயணமுதலான நித்தியநைமித்திகவிரதாநுட்டாந சொருபங்களாகிய) தவசுகளினலே, க்ஷீணபாபாநாம்-நசிக்கப்பட்ட பாவங்களையுடையவர்களாகியும், சாந்தாநாம் - பொறுமை யுடையவர்களாகியும், வீதராகிணும் - (இகபரலோகங்களின் சுகாநுபவங்களிலே) இச்சையில்லாதவர்களாகியும், (இருக்கிற) முமுக்ஷூணும் - சம்சாரபந்த நிவர்த்தியைவிரும்பினவர்களுக்கு, அபேக்ஷ்ய: - விரும்பத்தக்கதாகிய, அயம் - இந்த, ஆத்மபோத:-ஆத்மசொருபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற நூலானது, விதியதே - விதிமுகமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

பிரமவித்தையானது,எல்லாவித்தைகளிலு முத்தமமானதினலேயிந்த வித்தையினிடத்திலே யிச்சையானது, பாவமற்றவர்களுக்கும் பொறுமையுடையவர்களுக்கும் ஆசையற்றவர்களுக்கும், மோக்ஷ இச்சையுடையவர்களுக்கு முண்டாமென்றதினலே, இந்த நூலுக்கு அதிகாரியாவான், இந்த நான்கு விசேஷணங்களாலே தெரிவிக்கப்பட்ட சாதநசதுட்டய சம்பந்நனேயென்பது.

அவதாரிகை.

அதன்பொருள் - பூர்வோத்தரசம்பந்தம், (முன் சொன்னதற்கும் பின்புசொல்லப்படுவதற்கும் பொருந்தச்சொல்லுகின்ற அந்தாதிப்பொருத்தஉரை).

மோக்ஷத்துக்குத் தவசுமுதலிய வநேக சாதநங்களிருக்க, ஞாநமே முக்கி யகாரணமென்ப தெப்படியென் றாட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதாநஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௨. போதோந்யஸாதநேப்யோ ஹி ஸாக்ஷாந்மோக்ஷைகஸாதநம்,
பாகஸ்யவந்ஹிவத்ஜ்ஞாநம் விநாமோக்ஷோநஸித்யதி.

டீகை (ப-ரை)

அந்யஸாதநேப்ய:-மற்றச் சாதநங்களைக்காட்டிலும், போத: - ஞாநமானது, ஸாக்ஷாத் - சுதந்திரமாக, மோக்ஷைகஸாதநம் - மோட்சத்துக் முக்கியகாரணமானது, (எப்படியென்றால்) பாகஸ்ய - போசநபாகத்துக்கு, வந்ஹிவத் - அக்கினியைப்போல, ஞாநம்விநா-ஞாநந்தவிர, மோக்ஷ:-முத்தியானது, நஸித்யதி-உண்டாகாது.

தாத்பரியம்.

போசநபாகத்துக்கு விறகுமுதலிய [illegible] சாதநங்க[ளிரு]ந்தாலுமவைகள் அ[க்கினியைப்]போல் முக்[கிய]சாதநங்களல்ல, அதுபோலவே மோக்ஷத்துக்குத் தவசுமுதலிய வநேக கருமயோகங்களிருந்தாலும் ஞாநத்தைப்போல முக்கியசாதநங்களல்லவென்பது.

அவதாரிகை.

கருமங்கள், விசித்திர சத்திகளையுடையவைக ளாதலால், அல்பமாகிய கருமமே யஞ்ஞாந நிவர்த்தியையுண்டாக்கும்; ஆக்கினால், ஆத்தும ஞாநத்தினாலே யென்ன! பிரயோசநமென்று, ஆட்சேபம் வருவதினாலே, அதற்குக் கரும அஞ்ஞாநங்களுக்கு விரோதமில்லாததினாலே யுண்டாக்காதென்று; மேலே திருஷ்டாந்தத்தினாலே, சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௩. அவிரோதிதயாகர்ம நாவித்யாம்விநிவர்த்தயேத்,
வித்யாவித்யாம்நிஹந்த்யேவ தேஜஸ்திமிரஸங்கவத்.

டீகை. (ப-ரை)

கர்ம-(ஆகாமியசஞ்சித பிராரத்தரூபமாகிய) கருமமானது, அவிரோதிதயா - விரோதமுள்ளதா[காத]தினாலே, அவித்யாம் - அஞ்ஞாநத்தை, [ந] விநிவர்த்தயேத் - போக்கமாட்டாது. வித்யையேவ - (ஆத்துமசொரூப) ஞாநந்தானே, தேஜ: - (சூரியப்) பிரகாசமானது, திமிரஸங்கவத் - இருட்கூட்டத்தைப்போலவே, அவித்யாம் - அஞ்ஞாநத்தை, நிஹந்தி - நாசஞ்செய்யும்.

தாத்பரியம்.

சேற்றைச் சேற்றினாலே கழுவக்கூடாததுபோல, கரும சமூகத்தினாலே யஞ்ஞாநத்தைப் போக்கக்கூடாது; ஆனால், சுய[ம்]பிரகாசமான ஞாநமானது, அஞ்ஞாநத்துக்கு விரோதியானதினாலே, அ[ந்]தச் சூரியப்பிரகாசமானது, இருட்கூட்டத்தை நாசஞ்செய்வதுபோல, நா[சஞ்]செய்யுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரதிசரீரங்களிலேயு மாத்துமா வேறுவேறாக அகப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்க, அதற்குக் கேவலத்து[வமா]கிய ஏகத்துவ மெப்படிச்சித்திக்குமென்றாட்சேபம் வருவதினாலே, மே[லே] சமாதாநஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪. அவச்சிந்நஇவாஜ்ஞாநாத் தந்நாசேஸதிகேவல:,
ஸ்வயம்பிரகாசதேஹ்யாத்மா மேகாபாயேம்சுமாநிவ.

டீகை-(ப-ரை)

ஆத்மா - ஆத்துமாவானது, அஜ்ஞாநாத் - அஞ்ஞாநத்தினாலே, அவச்சிந்ந இவ - மறைபட்டதுபோல, (பவதி) ஆகின்றது. தந்நாசேஸதி - அது நசித்தபோது, மேகாபாயே - மேகம்நீங்கியபோது, அம்சுமாநிவ - சூரியனைப்போல, கேவல: - தனிமையாய், ஸ்வயம் - (தனக்குத்) தானே, ப்ரகா[சி]க்கின்றது.

[தாத்]பரியம்.

சூரியனானவன், மேகத்துக்கநேகயோசனைதூ[ரத்தி]லிருந்தும், மேகத்தைப்பார்க்கிலு மநந்தங்கூறு பெரிதாகிய சொரூபத்தை யுடைத்தாயிருந்தும், அதினாலே மறைந்தபடித்தோன்றுவதுபோல, ஆத்துமாவும், அந்தந்தச்சரீரங்களி லஞ்ஞாநத்தினாலே மறைபட்டதுபோலத் தோன்றுகின்றது. மேகத்தையொத்த வஞ்ஞாநமொழியவே; சூரியனைப்போல வாத்துமாவானது, நித்தியப்பிரகாசச்சொரூபியாயுங் கேவலமாயும் விளங்குமென்பது.

அவதாரிகை.

வி[சி]த்திஞாநத்தினாலே த்வைதமாகிய வேற்றுமை யுடையதாயிருக்க, ஆத்துமாவானது, அத்வைதமாகிய வொற்றுமையுடையதென்றெப்படிச்சொல்லக்கூடுமென் றாட்சேபம்வருவதினாலே, மேலேசமாதாநஞ் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫. அஜ்ஞாநகலுஷம்ஜீவம் ஜ்ஞாநாப்யாஸாத்வி[நிர்மலம்],
க்ருத்வாஜ்ஞாநம்ஸ்வயம்நச்யே ஜ்ஜலம்கதகரேணுவத்.

டீகை-(ப-ரை)

ஞாநம் - (பொருளுண்மைபதிக்கு) அறிவானது, அஜ்ஞாநகலுஷம் - அஞ்ஞாநத்தினாலே கலங்கப்பட்டதாகிய, ஜீவம் - ஜீவனை, ஜ்ஞாநாப்யாஸாத் - ஞாநப்பயிற்சியினாலே, வி[நிர்மலம் -]களங்கமற்றவனாக, க்ருத்வா - பண்ணி, ஜலம் கதகரேணுவத் - சலத்தைத் தேற்றாங்கொட்டையின் சகலங்களானவை நிர்மலமாக்கித்தானும் நசிப்பதுபோல, ஸ்வயம் - தான், நச்யேத் - நசிக்கும்.

தாத்பரியம்.

சேற்றோடே கலந்திருக்கின்ற சலத்தைத் தேற்றாங்கொட்டையின் அவுக்களானவை, [தெ]ளிவித்துத்தாமு மச்சேற்றோடே தானே, அந்தச்சலத்திலே லயமாவதுபோ[ல], ஞாநமும், ஆத்துமாவை யிருவகைப்பற்றுக்களும் நீங்

ஜனமையாகச்செய்து, அஞ்ஞானவடிவாகிய வந்தக்கரணங்களோடேகூட நசித்துப்போமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரத்தியக்ஷமாக வநுபவிக்கப்படுகின்ற சமுசாரத்தை யென்றைக்குமில்லையென்பது, ப்ரத்யக்ஷவிரோதமாகையால், அது எப்படியில்லையென்பதென்றாக்ஷேபம் வருவதினாலே, மேலேயதற்கு இல்லாதகுணமாகிய மித்தைத் தன்மையைச் சொப்பநதிருஷ்டாந்தத்தினாலே சாதிக்கிறார்.

சுலோகம்.

சா. ஸம்ஸாரஸ்ஸ்வப்நதுல்யோஹி ராகத்வேஷாதிஸங்குலஃ,
ஸ்வகாலேஸத்யவத்பாதி ப்ரபோதேஸத்யஸத்பவேத்.

டீகை-(ப-ரை)

ராகத்வேஷாதிஸங்குல: - காமக்குரோதாதிகளோடே கூடினதாகிய ஸம்ஸார:-சமுசாரமானது, ஸ்வப்நதுல்யோஹி- சொப்பநத்தோடே சமானமானதல்லவா?, ஸ்வகாலே-தன்காலத்திலே (சமுசாரஞ்செய்கிற காலத்திலே), ஸத்யவத் - உண்மையைப்போலவே, பாதி-விளங்குகிறது. பிரபோதேஸதி-ஞானமுண்டான போதே, அஸத்பவேத்-பொய்யாகின்றது.

தாத்பரியம்.

சொப்பநங்காண்கிறபோது, அது உண்மையாய் விளங்கினாலும், சாக்கிராவத்தையிலே, எப்படிப் பொய்த்துப்போகின்றதோ, அப்படியே, சமுசாரமுண்மையாய் விளங்கினாலும், ஞானமுண்டானபோது, அதற்குமுன் ஆத்துமாவைக்காட்டிலும் வேறாகத்தோன்றிய அது பொய்யாமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரபஞ்சமானது, பொய்யென்பதைக்குறித்து இன்னுந்திருஷ்டாந்தபூர்வகமாக, மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

எ. தாவத்ஸத்யம்ஜகத்பாதி சுக்திகாரஜிதம்யதா,
யாவந்நஜ்ஞாயதேப்ரம்ஹ ஸர்வாதிஷ்டாநமத்வயம்.

டீகை-(ப-ரை)

சுக்திகாரஜிதம்-இப்பியிலே தோன்றுகின்ற வெள்ளியானது, யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே), யாவத்-எதுவரைக்கும், ஸர்வாதிஷ்டாநம் சமஸ்தத்துக்கு மாதாரமாகியும், அத்வயம்- இரண்டல்லாததாகியும் (இருக்கிற), பிரம்ஹ - பிரமமானது, நஜ்ஞாயதே-அறியப்படாததோ, தாவத்-அதுவரைக்கும், ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, ஸத்யம்பாதி - யதார்த்தமாய் விளங்குகிறது.

தாத்பரியம்.

இப்பியிலேதோன்றியவெள்ளியானது, தெளிகிறவரைக்குமெப்படிமெய்யாகத் தோன்றுகிறதோ அப்படியே, சச்சிதாநந்தப்பிரமத்தை யறிகிறவரைக்கும், பிரபஞ்சமெய்யாகத்தோன்றுமென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தச்சமுசாரரூபமாகிய வுலகமானது, ஈச்வரனிடத்திலே யுற்பத்திஸ்திதிலயங்களைப் பொருந்துகின்றதென்று, திருஷ்டாந்தமுகத்தினாலே, மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

அ. உபாதாநேகிலாதாரே ஜகந்திபரமேச்வரே,
ஸர்க்கஸ்திதிலயாந்யாந்தி புத்புதாநிவவாரிணி.

டீகை-(ப-ரை)

அகிலாதாரே - எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாகியும், உபாதாநே - (பாண்டத்துக்கு மண்ணைப்போலே) முதற்காரணமாகியும், (இருக்கிற) பரமேச்வரே-ஈசுவரனிடத்திலே, ஜகந்தி-உலகங்கள், வாரிணி - சலத்திலே, புத்புதாநிவ-நீர்க்குமிழிகளைப்போலே, ஸர்க்கஸ்திதிலயாந் - சிருட்டிஸ்திதிலயங்களை, யாந்தி - பொருந்துகின்றன.

தாத்பரியம்.

நீரினிடத்திலே, நீர்க்குமிழி நுரைகள் முதலானவை எந்தப்பிரகாரம் பிறப்பையும் இருப்பையும் இறப்பையும் உடைத்தாயிருக்குமோ, அந்தப்பிரகாரமே, ஈச்வரனிடத்திலே யுலகங்களு முற்பத்திஸ்திதிலயங்களைப் பொருந்துமென்பது.

அவதாரிகை.

எல்லாவுலகங்களு மாயையினாலேயீச்வரனிடத்திலே, கற்பிக்கப்படுகின்றதென்று மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கூ. ஸச்சிதாத்மந்யநுஸ்யூதே நித்யேவிஷ்ணௌப்ரகல்பிதாஃ,
வ்யக்தயோவிவிதாஸ்ஸர்வாஃ ஹாடகேகடகாதிவத்.

டீகை-(ப-ரை)

ஸச்சிதாத்மநி-சத்தாகியுஞ்சித்தாகியுமாத்மசொரூபமாகியும், நித்யே-நாசமில்லாமலும், அநுஸ்யூதே - அநுசரித்துப்பிரவேசித்தும் (இருப்பதாகிய), விஷ்ணௌ - வியாபகஸ்வரூபியாகிய வஸ்துவினிடத்திலே, ஸர்வா: - சமஸ்தமாகிய, வ்யக்தய:-(தேவர்கள் - மாநுடர்கள் மிருகங்கள் பட்சிகள் விருட்சங்கள்முதலாகிய) வஸ்துக்களானவை, விவிதா:-அநேக விதங்களாயிருந்தபோதைக்கும், ஹாடகே - சுவர்ணத்தினிடத்திலே, கடகாதிவது-கைவளைமுதலாகிய ஆபரணங்களைப்போலே, கல்பிதா: - கற்பிக்கப்பட்டவைகள்.

தாத்பரியம்.

பொன்னினிடத்திலே ஆபரணமுதலானவை,நாநாவிதங்களாய்க் கற்பிக்கப்பட்டபோதைக்கும், எப்படிப் பொன்னைக்காட்டிலும்வேறாகாதிருக்குமோ அப்படியே,சச்சிதாநந்தஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவினிடத்திலே, கற்பிக்கப்பட்ட நாநாவிதமாகிய தாபரசங்கமாதிகளும், அதைக்காட்டிலும் வேறாகாதிருக்குமென்று, அபேதத்தைத் தெரியப்படுத்தியது.

அவதாரிகை.

இங்கேசொன்ன அருத்தத்தை ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தினாலே,மேலே பலப்படுத்துகிறார்.

சுலோகம்.

க0. யதாகாசோஹ்ருஷீகேசோ நாநோபாதிகதோவிபு:,
தத்பேதாத்பிந்நவத்பாதி தந்நாசேகேவலோபவேத்.

டீகை-(ப-ரை)

ஹ்ருஷீகேச:-(மநமுதலாகிய) எல்லா இந்திரியங்களுக்கும் அதிபதியாகிய, விபு: - சர்வவியாபகனாகிய (பரமாத்மாவானவன்), நாநோபாதிக: - நாநாவிதமாகிய (தூலசூக்குமகாரண சரீரமயமாகிய) உபாதிகளிலே பிரதிபலித்தவனாகி, தத்பேதாத் - அந்த உபாதிபேதத்தினாலே, ஆகாச: - (கடாதியுபாதிகளாலே வேறுபட்ட) ஆகாயமானது, யதா-எப்படியோ, ததா-அப்படியே, பிந்நவத் - வேறுபட்டவனைப்போலவே, பாதி-பிரகாசிக்கிறான். தந்நாசேஸதி - அந்த உபாதிகளுக்கு நாசம்வந்தபோதே, கேவல:-ஏகனாகவே, பவதி-ஆகிறான்.

தாத்பரியம்.

எங்கும் வியாபகமாகி யேகமாகிய ஆகாசமானது—கடமடாதியுபாதிகளோடே கூடிக்கொண்டு,அந்தந்த உபாதிபேதங்களாலே, கடாகாசமென்றும், மடாகாசமென்றும், எப்படி நாநாவிதமாய்த் தோன்றுகின்றதோ, அப்படிப்போலவும், அந்த உபாதிகளுக்கு நாசம்வந்தபோது அந்த ஆகாசம் ஏகமா யெப்படித் தோன்றுகின்றதோ, அப்படிப்போலவும், மநசுமுதலாகிய வெல்லா இந்திரியங்களையும் நடத்துகிறவனாகி, வியாபகனான சத்தியஞானாநந்தசொரூபியாகிய பரமேச்வரனானவன், மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணங்களிலே பிரதிபலித்தவனாகக்கொண்டு, தான் ஒருவனாயிருந்தபோதைக்கும், அந்த அந்தக்கரணாதி யுபாதிபேதங்களாலே, தேவதத்தனென்றும், எஞ்ஞதத்தனென்றும், நாநாவிதங்களாய்த் தோன்றுகிறான். அந்த உபாதிகளுக்குப் பிரமாத்மைக்கிய ஞானத்தினாலே நாசம்வந்தபோது தானொருவனாகவே தோன்றுவானென்பது.

அவதாரிகை.

எல்லாத்தேகங்களிலும் அந்தந்தச் சாதிநாம ஆச்சிரமங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு, நித்தியமுக்தனென்கிறதன்மை, எப்படிச் சொல்லக்கூடுமென்று ஆட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கக. நாநோபாதிவசாதேவ ஜாதிநாமாச்ரமாதய:,
ஆத்மந்யாரோபிதாஸ்தோயே ரஸவர்ணாதிபேதவத்.

டீகை. (ப-ரை)

ஆத்மநி - (சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபியாகிய) ஆத்மாவினிடத்திலே, ஜாதிநாமாச்ரமாதய: - சாதியும் நாமமும் (பிரமசாரிமுதலிய) ஆச்சிரமங்களுமாகிய

வையவை, நாநோபாதிவசாதேவ - நாநாவிதமாகிய (தூலசூக்குமகாரணசரீரவடிவுகளாகிய) உபாதிகளாலேயே, தோயே - நீரிலே, ரஸவர்ணாதிபேதவத் - (தித்திப்புமுதலிய) சுவைகளும் - (வெண்மைமுதலிய) நிறங்களுமுதலாகிய குணபேதங்களைப்போல, ஆரோபிதா:-(மாயையினாலே)கற்பிக்கப்பட்டன.

தாத்பரியம்.

ஜலத்துக்கு ஸ்வபாவத்திலே நிறம் வெண்மையேயும், சுவை தித்திப்பாயுமிருந்தபோதைக்கும், பூமியின் பரமாணுவடிவாகிய வுபாதிவசத்தினாலே செவப்பு, கறுப்புமுதலாகிய நிறங்களும், உப்பு, புளிப்புமுதலாகிய சுவைகளும், அதற்கு எப்படி யுண்டாகின்றனவோ? அப்படியே யாத்மாவுக்குச் சாதியும் நாமமும் ஆசிரமங்களும்யதார்த்தத்திலே யில்லையானபோதைக்கும் மாயாவுபாதிவடிவாகிய சரீரத்திரயத்தினாலே உலக விவகாரத்திலே யுண்டாகின்றனவென்பது.

அவதாரிகை.

மாயையினாலேயுண்டாகிற மூவகையுபாதிகளாகிய தூலசூக்குமகாரணதேகங்களை இனி மூன்றுசுலோகங்களாலே தெரிவிக்கின்றார். அவற்றுள்முதலிலே தூலவுபாதியாகியசரீரத்தை யிந்தச்சுலோகத்திலே தெரிவிக்கின்றார்.

சுலோகம்.

கஉ. பஞ்சீக்ருதமஹாபூத ஸம்பவம்கர்மஸஞ்சிதம்,
சரீரம்ஸுகதுக்காநாம் போகாயதநமுச்யதே.

டீகை (ப-ரை.)

பஞ்சீக்ருத - (ஒவ்வொருபூதத்தை) ஐயைந்துவிதங்களாகப்பகுக்கப்பட்ட, மஹாபூதஸம்பவம்—(பிருதிவிமுதலிய) மகாபூதங்களாலே பிறந்ததாகியும், கர்மஸஞ்சிதம் - (ஆகாமிஸஞ்சிதபிராரத்தரூபமாகிய) கர்மங்களாலே யேற்படுத்தப்பட்ட, (ஸஞ்சிதம்-சம்பாதிக்கப்பட்டது), சரீரம் - (தூல) தேகமானது, ஸுகதுக்காநாம்-சுகதுக்கங்களுடைய, போகாயதநம்-அநுபவித்தற்கு ஆதாரமானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

விசித்திரசத்தியுடைய கர்மத்தினாலேயுண்டாகாநின்ற இந்தச்சரீரமானது, நிலம்நீர்தீக்காற்றுஆகாயங்க ளென்கின்ற பஞ்சபூதங்களுடைய (அந்யோந்ய)புணர்ச்சியினாலே யேற்படுத்தப்பட்டதாய்ச் சுபாசுபங்களை நிறைவேற்றுதற்கு இடமாயிருக்கிற கிரகத்தைப்போலே, சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறதற்கு இடமாயிருக்கின்றதென்பது.

பஞ்சீகரணக் கிரமம்.

பஞ்சீகரணமென்பது. மேலேசொல்லிய பிருதிவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளே யொவ்வொருபூதத்தை யையைந்து கூறாக்கி அந்தக்கூறுகளையொன்றோடொன்றாக மாறிக்கூட்டுகிறது.

ஒன்றோடொன்றாக மாயிக்கூட்டுகிறவிதம்.

பிருதிவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளே யொவ்வொருபூதத்தை முன்னே யிரண்டுகூறாக்கி யவ்விரண்டினுள் ளொருகூறைமாத்திரம் வேறே வைத்து, மற்றோர்கூறை நான்குகூறுகப்பங்கிட்டு அந்தநான்குகூறையும் முன்புவேறேவைத்த மற்றப்பூதங்களுடைய கூறுகளோடே சேர்க்கிறதினாலே, பஞ்சீகரணமாகாநின்றது. அது எப்படியென்றால், முன்னே பிருதிவிபூதத்தை யிரண்டுகூறாக்கி யவற்றுளொருகூறை வேறேவைத்து, மற்றக்கூறை நாலுகூறாக்கி யந்தநான்கையும் முன்புவேறேவைத்த பிருதிவிபாகந்தோட்டே சேர்க்காமல் சலமுதலிய நான்குபூதங்களுடைய நாலாகப்பிரித்து வேறேவைத்த நான்குகூறுகளோடே சேர்க்கவேண்டியது. இந்தக்கிரமமாகவே, சலமுதலிய பூதங்களையும் பகுத்துக்கூட்டிக்கொளவேண்டியது. மேலேசொல்லியகிரமமாகவே சேர்க்கிறதினாலே யுண்டாகின்ற மநசுமுதலாயினவைகளின் நாமங்களை விவரமாகத் தெரிவிப்பதற்காக, மேலேபஞ்சீகரணப் படமெழுதப்படுகின்றது.

பஞ்சீகரணம்.

ஆத்மா.				
ஆகாசம். அந்தக்கரணம்	மநஸு	புத்தி	சித்தம்	அகங்காரம்
சமாநவாயுவு	வாயுவு. வியாநவாயுவு	உதாநவாயுவு	பிராணவாயுவு	அபாநவாயுவு
சுரோத்திரேந்திரியம்	தொக்கிந்திரியம்	தேயு. நேத்திரேந்திரியம்	ரசநேந்திரியம்	கிராணேந்திரியம்
சத்தம்	பரிசம்	ரூபம்	சலம். ரசம்	கந்தம்
வாக்கிந்திரியம்	பாணி	பாதம்	பாயுவு	பிருதிவி. உபஸ்தம்

ஆகாசநிருபணம்.

நாலுகூறாகப்பகுக்கப்பட்ட ஆகாசபாகங்களிலே மற்றநாலுகூறாகப் பகுக்கப்பட்ட பூதபாகங்கள் சேர்கிறதினாலே யுண்டாகின்ற பஞ்சீகரண விவரம்.

க. நான்கு கூறாகப்பகுக்கப்பட்ட ஆகாசபாகங்களி லொருபாகத்தோடே நால்குகூறாகப்பகுக்கப்பட்ட பிருதிவிபாகங்களிலே யொருபாகஞ் சேர்கிறதினாலே அகங்காரம் பிறந்தது.

உ. மேற்சொல்லியபிரகாரமே ஆகாசபாகமாகியவிரண்டாவதோடே சலபாகஞ்சேர்கிறதினாலே சித்தம் பிறந்தது.

ங. ஆ - மூன்றாவதோடே தேயுவுபாகஞ் சேர்கிறதினாலே புத்திபிறந்தது.

ச. ஆ - நான்காவதோடே வாய்வுபாகஞ் சேர்கிறதினாலே மநசுபிறந்தது.

இனி நான்காகப் பகுக்கப்படாநின்ற ஆகாசத்தினைக்கூறும்; அந்தக்கரண (ஸ்வரூப) மாயிற்று. இனி வாயுவுபாகங்களுடனே கூடுகிறலட்சணம். வாய்வு (ச) கூறில். க - ல் பிருதிவிபாகஞ்சேர்கிறதினாலே அபாநவாய்வு பிறந்தது. வா (உ)ல் சலபாகஞ்சேர்கிறதினாலே, பிராணவாய்வுபிறந்தது. வா (ங)ல் தேய்வுபாகஞ்சேர்கிறதினாலே உதாநவாய்வுபிறந்தது. வா (ச) ல் ஆகாசபாகஞ்சேர்கிறதினாலே சமாநவாய்வுபிறந்தது. இனிப் பகுக்கப்படாதேநின்ற அதனைக்கூறும் வியாநவாயுவாயிற்று. இனித்தேய்வுபாகங்களுடனேகூடுகிறலட்சணம். தேயு (ச)கூ-ல். (க)ல். பிருதிவிபாகஞ்சேர்கிறதினாலே கிராணேந்திரியம் (மூக்கு) பிறந்தது. (உ) ல் சலபாகஞ்சேர்கிறதினாலே-ரசநேந்திரியம் (நாக்கு) பிறந்தது. (ங)ல் வாய்வுபாகஞ்சேர்கிறதினாலே—த்வக்கிந்திரியம்(தேகம்) பிறந்தது. (ச) ல் ஆகாசபாகஞ் சேர்கிறதினாலே, சுரோத்திரேந்திரியம் (செவி) பிறந்தது. இனிப்பகுக்கப்படாதேநின்ற அதனைக்கூறும், நேத்திரேந்திரியமாயிற்று. இனிச்சலபாகங்களுடனே கூடுகிறலட்சணம்: சலம், (ச) ல் (க)ல் பிருதிவி-பா-னாலே-கந்தம்பிறந்தது. தேயுவு-பா-னாலே-ரூபம் (ஒளி) பிறந்தது. வாய்வு-பா-னாலே-பரிசம் (ஊறு) பிறந்தது. ஆகாச-பா-னாலே-சத்தம் (ஓசை) பிறந்தது. இனிப்பகுக்கப்படாதேநின்ற அதனைக்கூறும், ரசம் (சுவை) ஆயிற்று. இனிப்பிருதிவிபாகங்களுடனே கூடுகிறலட்சணம். பி - (ச) கூ-ல் (க) ல். சலங்கூடி-னாலே-பாயுரு-(குதம்) பிறந்தது. தேய்வு-கூ-லே-பாதம்-பிறந்தது. வாய்வு-கூ-லே-பாணி (கை) பிறந்தது. ஆகாசம்-கூ-லே-வாக்கு (வாய்) பிறந்தது. இனிப்பகுக்கப்படாதேநின்ற அதனைக்கூறும், உபஸ்தம் (ஆண்பெண்குறி) ஆயிற்று.

பஞ்சபூதகதம்பம்.

க. அந்தக்கரணமும் - சமாநவாய்வும் - சுரோத்திரேந்திரியமும்-சத்தமும்-வாக்கும் (ஆகிய) இவையைந்தும் ஆகாசகதம்பம்.

உ. மநசும்- வியாநவாய்வும்-த்வக்கிந்திரியமும்-பரிசமும்-பாணியும் (ஆகிய) இவையைந்தும் வாய்வுகதம்பம்.

ங. புத்தியும்-உதாந வாய்வும் - நேத்திரேந்திரியமும்-ரூபமும்-பாதமும் (ஆகிய) இவையைந்தும், தேயு கதம்பம்.

ச. சித்தமும்-பிராணவாய்வும் - ரசநேந்திரியமும்—ரசமும் - பாயுவும் (ஆகிய) இவையைந்தும், அப்புகதம்பம்.

ரு. அகங்காரமும்-அபாநவாய்வும் - கிராணேந்திரியமும் - கந்தமும்-உபஸ்தமும் [illegible] இவையைந்தும் பிருதிவி கதம்பம்.

[illegible] கதம்பம் - [illegible] லப்பு.

[illegible] பஞ்சீகரணமுற்றது.

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவுக்குச் சூக்ஷுமதேக மெப்படிப்பட்டதென்றுஆட்சேபம் வருகிறதினாலே மேலேசமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௧௩. பஞ்சப்ராணமநோபுத்திதசேந்த்ரியஸமந்விதம்,
அபஞ்சீக்ருதபூதோத்தம் ஸூக்ஷ்மாங்கம்போகஸாதநம்.

டீகை (ப-ரை.)

பஞ்சப்ராணமநோபுத்தி தசேந்த்ரியஸமந்விதம் - (சுவாசமென்கிற பெயரையுடையா ஒன்றுதானே) பிராணனென்றும், அபானனென்றும், வியானனென்றும், உதானனென்றும், சமானனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஐந்து பிராணங்களோடும், (சந்தேசஸ்வரூபமாகிய) மநசோடும், (நிச்சயஸ்வரூபமாகிய) புத்தியோடும் ஞானேந்திரியங்களுங் கர்மேந்திரியங்களுமாகிய பத்து இந்திரியங்களோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாகியும், அபஞ்சீக்ருத பூதோத்தம்-ஐந்தாகப்பகுக்கப்படாத (சூக்ஷும) பூதங்களாலே பிறந்ததாகியும், (இருக்கின்ற) ஸூக்ஷ்மாங்கம் (லிங்கதேகமாகிய) சூக்ஷுமதேகமானது, போகஸாதநம் - சுகதுக்கா நுபவங்களுக்குக் காரணமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

ஆத்துமாவானவன் மித்தியாரூபமாகிய சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கும் பொருட்டுப் பிராணனைந்தும், மனமும், புத்தியும், சுரோத்திராதியைந்தும், வாக்காதியைந்தும், ஆகிய பதினேழு தத்துவங்களையுங் கொண்டிருப்பதாம் சூக்ஷுமதேகமென்பது. இவ்விப்புத்தியைக்கியகங்காரத்தைக்கூட்டிக்கூறுவாருமுளர். என்னே! பெருந்தால வைம்பூத மைந்திந்திரியம் பிராணபஞ்சகமோடி நாற்கரணமிவையுருவா, மருந்தூலசரீரத்தில் பஞ்சபூதமுஞ் சித்தபுத்தியுநீன்கெழுந்த பதினேழின்மயமாகுஞ் சூக்ஷுமதநுவில், எனக்காண்க.

அவதாரிகை.

மேலேசொல்லிய இரண்டுதேகங்களுக்கு மாதாரமாகிய காரணதேகத்தை, மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௧௪. அநாத்யவித்யாநிர்வாச்யா காரணோபாதிருச்யதே,
உபாதித்ரிதயாதந்ய மாத்மாநமவதாரயேத்.

டீகை (ப-ரை.)

அநிர்வாச்யா - சத்தென்றும் அசத்தென்றும் சொல்லக்கூடாமலிருக்கின்ற, அநாத்யவித்யா - தொன்று [illegible]நக்கிறதற்குமுன்பு [illegible]வில்லையென்கின்ற பிராகபாவம் (போல) உற்பத்தியில்லாத மா[illegible] [illegible]ணோபாதி (இந்த, தூலசூக்ஷும தேகங்களுக்கு) எ[illegible] [illegible]யென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது, உபாதித்ரிதயாத் - [illegible]வகையாகிய வுபாதிகளிலேனி

ன்றும், அந்யத் - வேறாக, ஆத்மாநம் - (எல்லாத்தேகங்களிலும் நானென்று சொல்லப்படுவதாகிய) சீவனை, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

மாயைகாரணதேகமென்றும் ஆத்துமா மூவகை யுபாதிகளையும் நீங்கி [illegible]தென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றனென்பது. சத்தென்பது - முக்காலங்களிலுமுள்ளது. அசத்து - அந்தமுக்காலங்களிலு மில்லாதது. இவையிரண்டுமல்லாததினாலே, மாயையை அநிர்வாச்யமென்றார். எல்லாத்தேகங்களிலு நானென்று சொல்லப்படுவதாவது.—"நானிதுசெய்தேன், நானுண்டேன், நானுறங்[illegible]னேன், இதுஎன்பூமி, என்வீடு, என்பொருள், என்தேகம்" என்றார்போல்வன. இது சிறப்புநோக்கி யுயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னது. வினையஃறிணைக்குமேற்கு மாறுகாண்க.

அவதாரிகை.

அ[illegible]மாதிகோசங்களிலே வியாபித்திருக்கிற ஆத்துமாவானவன் எப்படி [illegible]முக்தனென்றுஞ் சுத்தனென்றுஞ் சொல்லப்படுவானென[illegible] ஆ[illegible]சேபம் வருவதினாலே, மேலே திருஷ்டாந்தமுகமாகச் சமா[illegible]சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௧௫. பஞ்சகோசாதியோகேந தத்தந்மயஇவஸ்திதஃ,
சுத்தாத்மாநீலவஸ்த்ராதி யோகேநஸ்படிகோயதா.

டீகை (ப-ரை.)

பஞ்சகோசாதியோகேந - பஞ்சகோசமுதலிய சம்பந்தத்தினாலே, சுத்தாத்மா - களங்கமற்ற ஆத்மாவானவன், நீலவஸ்த்ராதியோகேந - நீலவஸ்திரமுதலியசம்பந்தத்தினாலே, ஸ்படிக:—பளிங்கானது, யதா - எப்படியோ, (ததா) அப்படியே, தத்தந்மய இவ—அந்தந்தஸ்வரூபத்தை யடைந்தவனைப் போலவே, ஸ்தித:—இருக்கின்றான்.

விரியுரை.

பஞ்சகோசமாவது, அந்நமயகோசம் - பிராணமயகோசம் - மநோமயகோசம்—விஞ்ஞானமயகோசம் - ஆநந்தமயகோசம்—எனவறிக. இனி [illegible]ம்—[illegible] பசி - தாகம் - சோகம் - மோகம் - மூப்பு - மரணம்-முதலியவுங்கொள்க. இவற்றைச்சடூர்மியெனபர்.

தாத்பரியம்.

களங்கமற்றவாத்மாவானவன், பிரகாரணங்களாலே களங்கமுடையவனைப் போலவேதோன்றுகிறானென்பது.

அவதாரி[illegible]

[illegible]றுவேண்டுமென்று வி[illegible]ரும்புவோர்க்கு ஒன்றினிடத்தி லு மாத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லை [illegible]ஞானம் வருவதற்காக மேலேவிவரமாகச்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கசா. வபுஸ்துஷாதிபி:கோசை ர்யுக்தம்யுக்த்யவகாதத:,
ஆத்மாநமந்தரம்சுத்தம் விவிச்யாத்தண்டுலம்யதா.

டீகை (ப-ரை.)

கோசை:— (அந்நமயா[illegible] கோசங்களோடே, யுக்தம் - கூடியிருப்பதாகிய, வபு:—தேகமாகவும், அந்தரம் - சரீரத்திலேவியாபித்திருக்கிறவனாகவும், சுத்தம் - நிர்மலனாகவும், (விளங்குகிற) ஆத்மாநம் - (சத்தியஞானாநந்தஸ்வரூபனாகிய) ஆத்மாவானவனை, துஷாதிபி:—உமி சொய் முதலியவைகளாலே, யுக்தம் - கூடியிருப்பதாகிய, தண்டுலம் - அரிசியை, யதா - எப்படியோ, ததா - (அப்படியே) யுக்த்யவகாதத:—சிரவணமநநநிதித்தியாசநரூபமாகிய) யுக்திகளைக்கொண்டு அவைக்கிறதினாலே, விவிச்யாத் - பகுத்தறியவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

நெல்லாகவிளங்குகிற அரிசியைநெல்[illegible]லேயுலக்கையினாலே தப்பொருட்டுத்தவைக்கிறதினாலே, உமிமுதலியவைகளை[illegible] நீக்கி யறிந்துகொள்வதுபோல, பஞ்சகோசமாகவிளங்குகிற ஆத்ம[illegible] சிரவணாதிமுயற்சிகளாலேசோதித்து, நாமருபங்களாகியவுபாதிகளை [illegible] சத்தியமென்றுதள்ளி ஆத்மாவை நீயென்றறிந்துகொளவேண்டியதென்ப[illegible] இவ்வாறே யரித்ரயசிவனுக்குப் "பஞ்சகோசமைங்குகையாமதின்குகையாமைம்பூதந்தான்" எனப் பிறருங்கூறுதல்காண்க.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன் சர்வவியாபகனென்றால், யாவர்க்குமேன் தெரியப்படமாட்டானென்று, ஆட்சேபம்வருகிறதினாலே, மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கஎ. ஸதாஸர்வகதோப்யாத்மா நஸர்வத்ராவபாஸதே,
புத்தாவேவாவபாஸேத ஸ்வச்சேஷு-ப்ரதிபிம்பவத்.

டீகை (ப-ரை.)

ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், சதா - எப்போழ்தும், ஸர்வகதோபி - எல்லாவற்றிலும்வியாபித்திருந்தபோதைக்கும்: ஸர்வத்ரா - அவ்வெல்லாவற்றிலும், நாவபாஸதே - பிரகாசியான், (கிம்து - இனியெப்படியென்றால்), ஸ்வச்சேஷு - நிர்மலமாகிய (கண்ணாடிமுதலிய) வற்றில், ப்ரதிபிம்பவத் - [illegible]யையைப்போலவே, புத்தாவேவ - (இராகத்வேஷாதிகளில்லாதிருக்கிற) புத்தியினிடத்திலேமாத்திரமே, அவபாஸேத - பிரகாசமாகவிளங்குகிறான்.

தாத்பரியம்.

உலகத்திலே ஆகாசமா[illegible] எல்லாவற்றிலும்வியாபித்திருக்கிறதாகவும் உருவமில்லாததாகவுமிருந்தபோதைக்கும், கண்ணாடியும் நீருமுதலாகிய

பரிசுத்தவஸ்துக்களிலே வெளிவடிவாகியவாகாசமானதுதோன்றுகிறபடியாகவே, ஆத்மாவும், எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறதாகவும், ரூபமில்லாததாகவுமிருந்தபோதைக்கும், இராகத்வேஷாதிகளென்கிற களங்கமில்லாமலிருக்கிறபுத்தியினிடத்திலே, நன்றாகத்தெரியப்படுகின்றதென்பது.

அவதாரிகை.

தேகத்திலேயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு - உதாசீநரூவமானது (சாட்சிதருமம்) எப்படிச் சம்பவிக்குமென்று ஆட்சேபம்வருவதினாலேமேலே இராசபுருடதிருட்டாந்தத்தினாலேசமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கஅ. தேஹேந்த்ரிய மநோபுத்தி ப்ரக்ருதிப்யோவிலக்ஷணம்,
தத்வ்ருத்திஸாக்ஷிணம்வித்யா தாத்மாநம்ராஜவத்ஸதா.

டீகை (ப-ரை.)

தேஹேந்த்ரியமநோபுத்திப்ரக்ருதிப்ய:—தேகமுமிந்திரியங்களும் மநசும்புத்தியுமாகிய விவற்றின்ஸ்வரூபத்திலேநின்றும், விலக்ஷணம் - வேறாயும் தத்வ்ருத்திஸாக்ஷிணம் - மநம்புத்திசித்த வகங்காரவடிவாகிய வந்தக்கரணவிருத்திகளுக்குச் சம்பந்தப்படாமலே யறிந்துகொண்டிருக்கிறதாகிய, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, ராஜவத் - அரசனைப்போலே, ஸதா - எப்போதும், வித்யாத் - அறியத்தக்கது.

தாத்பரியம்.

பட்டணத்திலே யரசனுடைய ஆக்கினையினாலே மந்திரிமுதலானவர் காரியங்களைச்செய்யும்போழ்து அந்த அரசனானவன் அவர்களுடைய வியாபாரங்களுக்குச் சம்பந்தப்படாமலெப்படி யறிந்துகொண்டிருக்கிறானோ அப்படியே, தேகேந்திரியங்கள்முதலானவை யந்த ஆத்மாவினுடைய சந்நிதானபலத்தினாலே வியாபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஆத்மாவு மவற்றிற்குச் சாட்சியாக வறிந்துகொண்டிருக்கிறதென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன், சர்வ இந்திரியவியாபாரமுடையவனைப் போலவேதோன்றிக்கொண்டிருக்க, அவனுக்கு எப்படி நிர்விகாரத்துவஞ் சொல்லக்கூடுமென்று ஆட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

ககூ. வ்யாப்ருதேஷ்விந்த்ரியேஷ்வாத்மா வ்யாபாரீவாவிவேகிநாம்,
த்ருஸ்யதேப்ரேஷு-தாவத்ஸு-தாவந்நிவயதாசசீ.

டீகை (ப-ரை)

யதா - எந்தப்பிரகாரம், அப்ரேஷு - மேகங்களானவை, தாவத்ஸு - (ஸதஸ்ஸு) ஓடிக்கொண்டிருக்கையில், சசீ - சந்திரனானவன், தாவந்நிவ - ஓ

ஒருவன்போல, திருஸ்யதே - பார்க்கப்படுகிருனே, (ததா) அர்த்தேஷ - இந்திரியங்களாகிறவை, வியாப்ருதேஷு - ஸதஸ்ஸு (விடயங்களிலே) வியாபித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஆத்மா - சிதாருணவன் [illegible]விவேகிநாம் - விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, வியாபாரீவ - வியாபாரஞ்செய்கிறவனைப்போலே, திருஸ்யதே - பார்க்கப்படுகிருன்.

மேற்கோள்.

இனி, "நீர்விழுக்தொருவெங்கதிர்தமோரி நின்றதென் னபோனல் - கார் விரைந்தோட வோடுகின்றது தண்கலை மதியென்பதுபோல, மாக்களுருவில் போதவாண்மாவிற் குடன்முதலாகியவுபாதிப் - போவருஞ் சிவபாவனை யுலகப்பெருவிகாரமென்றறியே" எனப்பிறருமிவ்வாறு கூறுதல்காண்க.

தாத்பரியம்.

மேகமோடச் சந்திரனோடுகிறதாய்த் தோன்றுதல்போல, அஞ்ஞானிகளுக்கு இந்திரிய விகாரங்களாத்துமாவுக்கில்லாமலிருந்தும் இருக்கிறதுபோலத் தோன்றுவதென்பது.

அவதாரிகை.

தேகேந்திரியமனோபுத்திகளும், ஆத்மாவைப்போலவே சேதநங்களாகவே விளங்குகின்றதென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே, சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உ0. தேஹேந்த்ரியகுணாந்கர்மாண்யமலே ஸச்சிதாத்மநி,
அத்யஸ்யந்த்யவிவேகேந ககநே நீலதாதிவத்.

டீகை (ப-ரை)

அவிவேகேந - அவிவேகத்தினாலே, ககநே - ஆகாசத்திலே, நீலதாதிவத் - நீலவர்ணமுதலிய குணங்களைப்போல, அமலே - பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற ஸச்சிதாத்மநி - சச்சிதானந்த ஆத்மாவினிடத்திலே, தேஹேந்த்ரியகுணான் - ஸ்தூலதேகத்தையும் இந்திரியங்களையும் முக்குணங்களையும், கர்மாணி [illegible]களையும், அத்யஸ்யந்தி - ஆரோபிக்கப்பண்ணுகிருன், (அவிவேகி).

விரியுரை.

இங்கே கர்மங்களென்றது ஆகுபெயரினுலே யவற்றின்றொழில்களாகிய வசநமுதலியவெனக்கொள்க.

தாத்பரியம்.

அரூபமாய் மலமில்லாமலுமிருக்கிற ஆகாசத்தினிடத்திலே யறிவிலாதவர்கள், நீலவர்ணமுதலிய குணங்களை வைத்துச் சொல்லுகிறதுபோலப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயும், எல்லா உபாதிகளையுமதன்செய்கைகளையும் அவிவேகத்தினுலே வைத்துச்சொல்லுகிறதேயல்லாமல் இயல்பாக இல்லையென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவினிடத்திலே நான்கர்த்தா, நான்போக்தா [illegible] அநுபவம், எப்போதுந்தோன்றிக்கொண்டேயிருக்க, அதில்லையென்றெப்படிச்சொல்லக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலே மித்தையென்று சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உக. அஜ்ஞாநாந்மாநஸோபாதே: கர்த்ருத்வாதிநி சாத்மநி,
கல்ப்யந்தேம்புகதே சந்த்ரே சலநாதிய தாம்பஸ:.

டீகை (ப-ரை)

அம்புகதே - ஜலத்திலே பிரதிபலித்ததாகிய, சந்த்ரே - சந்திரனிடத்திலே, அம்பஸ: - சலத்தினுடைய, சலநாதி - சலனமுதலானது, யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே), அஜ்ஞாநாத் - அஞ்ஞானமாகிய, மாநஸோபாதே: - மனசென்கிற உபாதியினுலே, கர்த்ருத்வாதீநி - கர்த்தனுந்தன்மைமுதலாகியவை, ஆத்மநி - ஆத்மாவினிடத்திலே, கல்ப்யந்தே - கற்பிக்கப்படுகின்றன.

விரியுரை.

அஞ்ஞானமானது, நானறியேனென்கிற விவகாரத்தினுலே நிச்சயிக்கப்பட்டது.

தாத்பரியம்.

சலத்திலேதோன்றிய சந்திரனிடத்திலே சலனமுதலானவை யியற்கையில்லாமலே தோன்றுவனபோல, ஆத்மாவினிடத்திலே கர்த்தனுந்தன்மை முதலியவை இல்லாமலே தோன்றுகின்றனவென்பது.

அவதாரிகை,

காமக்குரோத சுகதுக்காதிகளை யாத்மதர்மமென்று சொல்லுகிற தார்க்கிகமதத்தைச் சுருதியுக்தியநுபவங்களாலே பங்கீகரிக்கக் கூடாதென்று, மேலே சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உஉ. ராகேச்சாஸுகதுஃகாதி புத்தௌ ஸத்யாம் ப்ரவர்த்ததே,
ஸுஷுப்தௌ நாஸ்தி தந்நாசே தஸ்மாத்புத்தேஸ்து நாத்மந:.

டீகை. (ப-ரை)

ராகேச்சாஸுகதுஃகாதி - ஆசக்தியும் இச்சையுஞ்சுகமுந் துக்கமுமாகிய இவையெல்லாம், புத்தௌ - புத்தியானது, ஸத்யாம் - (சாக்கிரசொப்பனங்களில்) இருக்கிறபோது, ப்ரவர்த்ததே - (விடயங்களிலே) வியாபிக்கின்றது, ஸுஷுப்தௌ - சுழுத்தியிலே, தந்நாசே (ஸதி) - அந்தப்புத்திக்கு (அஞ்ஞானத்திலே) நாசம்வரும்போது, நாஸ்தி - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையால், புத்தேஸ்து - புத்தித்தன்மைதான், ஆத்மந: ஆத்மாவின் தன்மை, ந - அன்று.

தாத்பரியம்.

[illegible]க்குரோதாதிசனாளவை புத்திசுரூத்தியிலே [illegible]யப்பட்டபோதில் [illegible] யவையுத்திக்கேதவிர ஆத்மாவுக்கில்லையென்பது. இப்படிச் [illegible]ஞலேயவை ய[illegible]தமர்வுக்குண்டென்கின்றதார்க்கிகமதத்தைக் க[illegible]த்தபடியாயிற்று.

அவதாரிகை.

இப்படிச்சொன்[illegible]த்மாவுக்குற்றான், ஸ்வரூபமென்னவென்று ஆட்சேபம்வருவதினுல் மேலே சமாதாநஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௨௫. [illegible]சோர்கஸ்யகோயஸ்ய சைத்யமக்[illegible]யதோஷ்ணதா,
ஸ்வபாவஸ்ஸச்சித[illegible]நித்யநிர்மலதாத்மநஃ.

[illegible] (ப-ரை)

அர்க்கஸ்யா-சூரியனுக்கு-பிரகாச: பிரகாசமும், தோயஸ்யா, சலத்துக்கு, சைத்தியம்-சீதளமும், அக்நே: - அக்கினிக்கு, உஷ்ணதா-உஷ்ணமும், யதா-எப்படியோ, (ததா-அப்படியே), ஆத்மந: - ஆத்மாவுக்கு, சச்சிதாநந்தநித்திய நிர்மலதா - சச்சிதாநந்த நித்திய நிர்மலத்தன்மையானது [illegible] இயல்பாகவேயிருக்கின்றஸ்வரூபம்.

விசேஷவுரை.

சச்சிதாநந்த நித்திய [illegible] [illegible]மையென்பதில், சத்து என்பது சாக்கிரமுதலிய மூன்றிலும் நசியாமலிருப்பதாம்; சித்து என்பது மூவகை யவத்தையிற்றோன்றிய விஷயங்களையறிகிறது; ஆநந்தமென்ப[illegible] [illegible]ர்த்தி பூர்வகமாகியசுகம். உவப்பிலுக்கு விடையமாய் தன்மையாநந்தமென்பாருமுளர். நித்தியமென்பது முக்காலங்களிலும் பாதிக்கப்படாமலிருப்பது. இனி நால்வகைப்பாதலங்களும் புகாமலிருப்பதென்பாருமுளர். நிர்மலமென்பது களங்கமற்றிருப்பது. துவைகாமியமாய்கைகளற்றிருப்பதென்பாருமுளர்.

தாத்பரியம்.

சூரியன் [illegible]ன்றினுக்கும் பிரகாசமுதலிய மூன்றும் இயல்பாதல்போல, ஆத்[illegible]க்கும் சத்தாதியைந்தும் இயல்பாமென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மா நிர்விசாரியானால், நானறிவேனென்கிற விகாரமெப்படியுண்டாமென்று ஆட்சேபம்வருவதினாலே, மேலே சமாதாநஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௨௬. ஆத்மநஸ்ஸச்சிதம்சச்ச புத்தேர்வ்ருத்திரிதித்வயம்,
ஸம்யோஜ்யசாவிவேகேந ஜாநாமீதிப்ரவர்த்ததே.

[illegible] (ப-ரை)

ஆத்மந:- ஆத்மாவினுடைய [illegible] சச்சிதம்ச: - சத்ரூபமாயுஞ் சித்[illegible]ரூபமாயுமிருப்பதினுடைய பிரதிவிம்பமும், புத்தே:-புத்தியினுடைய, வ்ருத்தி[illegible] [illegible]வாகிய வியாபாரமும், இதி-என்கின்ற, த்வயம்-இரண்டையும், [illegible]ய-சேர்த்துக்கொண்டு, அவிவேகேந-[illegible]விவேகத்தினாலே, ஜாநாமீதி - [illegible]றேனென்று, பிரவர்த்ததே - (விகாரத்திலே) அழைகிறான் (சீவன்).

தாத்பரியம்.

சூரியனுடையகிரணங்களாயுங் கண்ணாடியையுஞ்சேர்த்து, அக்கினியை [illegible]டுபண்ணினதுபோல, ஆத்மாவினுடைய பிரதிவிம்பத்[illegible] புத்தி[illegible]வியாபாரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டமாத்திரமேயுண்டாகின்ற [illegible]ஞாநத்தி[illegible]லே, சீவனானவன், நான் அறிவேனென்கின்ற விகாரத்[illegible] அழைகிறானென்பது எனவே, ஆத்மாவானவன், [illegible]புத்தியோடே கூடாவிட்டால் விகாரத்தோன்றாததினாலே, தன்னைத்தானுணர்ந்துகொண்டே நிர்விகாரியாயிருப்பானென்றுணர்ந்துகொள்க.

அவதாரிகை.

[illegible]மேலேசொல்லிய இத்தகுத்தத்தைமேல், பலப்படும்படியாக [illegible]ருசுலோகத்தினாலுந் தெரிவிக்கிறார்.

சுலோகம்.

௨௭. ஆத்மநோவிக்ரியாநாஸ்தி புத்தேர்போதோநஜாத்விதி,
ஜீவஸ்ஸர்வமலங்ஜ்ஞாத்வா[illegible]கர்த்தா[illegible]த்ரஷ்டேதிமுஹ்யதி.

[illegible] (ப-ரை)

ஆத்மந:-ஆத்மாவுக்கு, விக்ரியா-விகாரமானது, நாஸ்தி - இல்லை, புத்தே:-புத்திக்கு, ஜாத்வபி-ஒருபோதும், போத: - ஞாநமானது, ந-இல்லை; ததாபி-அப்படியிருந்தாலும்), ஜீவ: - சீவனானவன், ஸர்வம்-(அந்தக்கரணமுதலிய) சமஸ்தத்தையும், ஜ்ஞாத்வா - (நானென்று) பிரமித்து, கர்த்தா-செய்கிறவனென்றும், த்ரஷ்டா-பார்க்கிறவனென்றும், அலம் - மிகவும், முஹ்யதி-மோகத்தையடைகிறான்.

தாத்பரியம்.

இரும்பானது அக்கினியோடேகூடினமாத்திரம்[illegible] [illegible]விக்கிறதுஞ் சுடுகிறதுமாகியகுணங்கள் தோன்றுவனபோல, ஆத்மாவுமந்தக்கரணங்களோடேகூடினமாத்திரமே, நான்செய்கிறவன், நான்பார்க்கிறவனென்கிறபிராந்தி தோன்றுமேதவிர, இரும்பினுக்கு அந்த இரண்டுகுணங்களுமில்லாததுபோல, இயல்பாகவேயில்லையென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன், இராதர்மங்களைத் தன்னிடத்திலேதானே [illegible]ரோபித்துக்கொண்டு சுகதுக்கங்களை யடைகிறானென்று, மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

[illegible] ஜ்ஞானவப்பவதாத்மாநம் ஜீவம் ஜ்ஞாத்வா பயம்வேறாந்,
நாஹம்ஜீவ: பராத்மேதி ஜ்ஞாதச்சேந்நிர்ப்பயோபவேத்.

டீகை (ப-ரை)

[illegible]ச்சுசர்ப்பவது — பழுதையும் பாம்பும்போல, ஆத்மாநம் — ஆத்தும[illegible] ஜீவம் — கிஞ்சிஞ்ஞனைப் (போலும்) ஜ்ஞாத்வா — பிரமித்து, பயம் — பயத்தை, [illegible]கேதி — அடைகிருன். ததா — அப்போது, விவேகேந — சுருதியுத்திய அபவ விசாரணையிஞலே, அகம் — நான், ஜீவ: — கிஞ்சிஞ்ஞனல்லன். (கிம்து) (பின்னை) என்னவென்ருல், பராத்மேதி — (சுழுத்தியிலேயிருக்கிற) பரம[illegible]மாவென்று, ஜ்ஞாதச்சேத் — அறிந்தால், நிர்பய: — (தேகாதிகளாலேவருகிற) பயமில்லாதவனுய், பவேத் — ஆகலாம்.

தாத்பரியம்.

மிருத்த இருளிலே பழுதையைப்பார்த்தவன் பிராந்தியிஞலே பாம்பென்று பயத்தையடைந்ததுபோல, அஞ்ஞானத்திஞலே ஆத்மாவானவன், தன்னை ஜீவனென்று பிரமித்துப் பயத்தையடைகிருன். அப்போது சத்வாசனையிஞலே விசாரித்துத்தான், பரமாத்துமாவென்றறிந்தால் பயமில்லாதவனுவா னென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்துமாவானவன் மிகவுஞ்சமீபத்திலிருக்கிற புத்திமுதலிய இந்திரியங்களாலே ஏன் அறியப்படமாட்டானென்று, சங்கைவருகிறதிஞலே, மேலே திருஷ்டாந்தப்பூர்வகமாகச்சமாதாநஞ்சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உஎ. ஆத்மாவபாஸயத்யேகோ புத்த்யாதீநீந்த்ரியாண்யபி,
தீபோகடாதிவத்ஸ்வாத்மா ஜடைஸ்தைர்நாவபாஸ்யதே.

டீகை (ப-ரை)

ஆத்மா — ஆத்மாவானவன், ஏக: அபி — (தான்) ஒருவனுகஇருந்துகொண்டு, புத்தியாதீநி — புத்திமுதலாகிய அந்தக்கரணங்களையும், இந்திரியாணி — கண்முதலாகிய இந்திரியங்களையும், தீப: விளக்கானது, கடாதிவத் — கடம் முதலாகியபாண்டங்களைப் (பிரகாசிப்பிக்கிறது) போல, அவபாசயதி — பிரகாசிப்பிக்கிருன். ஸ்வாத்மா — (தான்செய்யப்படுபொருளாகாமல், எல்லாவற்றையும்பிரகாசிப்பிக்கப்பண்ணுகிற) தன்னியல்பையுடைய ஆத்துமாவானவன், தை: — அந்த, ஜடை: — (இந்திரியங்கள்முதலாகிய) சடவடிவுகளாலே, ந அவபாஸ்யதே — பிரகாசிப்பிக்கப்படான்.

தாத்பரியம்.

இருட்டிலேயிருக்கிற பாண்டமுதலாகியவை விளக்கிஞலே பிரகாசப்படுகிறதேதவிர, அந்தவிளக்கைப் பிரகாசப்படுத்தாததுபோல, இந்திரியமுதலானவை ஆத்துமாவிஞலே பிரகாசப்படுகிறதேதவிர, அந்த ஆத்துமாவைப் பிரகாசப்படுத்தாதென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்ம[illegible] அந்தக்கரணங்களாலே பிரகாசப்படாம[illegible] போனுல், வேறொருஞானத்திஞலே அறியப்படுவானென்கின்ற [illegible] சங்கைவருவதிஞலே, திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய், மேலே சமாதாநஞ் சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உஅ. ஸ்வபோதேநாந்யபோதேச்சா போதரூபதயாத்மந:,
நதீபஸ்யாந்யதீபேச்சா யதாஸ்வாத்மப்ரகாசநே.

டீகை (ப-ரை)

யதா — எந்தப்பிரகாரம், தீபஸ்ய — தீபத்துக்கு, ஸ்வாத்மப்பிரகாசநே — தன்னுடையச்வருபத்தின்பிரகாசத்திலே, அந்யதீபேச்சா — வேறொருவிளக்குவேண்டுமென்கிற இச்சை, ந — இல்லை. (ததா) அந்தப்பிரகாரமே, போதரூபதயா — ஞானவடிவாகிறதிஞலே, ஆத்மந: — ஆத்துமாவுக்கு, ஸ்வபோதே — தன்னுடையஞானத்திலே, அந்யபோதேச்சா — வேறொருஞானம்வேண்டுமென்கிற இச்சை, ந — (தேவை) இல்லை.

தாத்பரியம்.

விளக்கைப்பார்க்கிறதற்கு வேறொருவிளக்கெப்படித் தேவையில்லையோ, அப்படியே ஆத்மாவையறிகிறதற்கு மற்றொருஞானந்தேவை யில்லையென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்துமாவானது, புத்திமுதலியவைகளாலேதெரியப்படாமற்போமானுல் அதையறிகிறதற்குச் சாதநமென்னவென்கிற சங்கை வருவதிஞலே யதற்குச்சமாதாநபூர்வகமாக, மேலேசிரவணருபசாதநஞ்சொல்லுகிருர்.

சுலோகம்.

உகூ. நிஷித்யநிகிலோபாதீந் நேதிநேதீதிவாக்யத:,
வித்யாதைக்யம்மஹாவாக்யைர் ஜீவாத்மபரமாத்மநோ:.

டீகை (ப-ரை)

நிகிலோபாதீந் — சமஸ்த உபாதிகளையும், நேதிநேதீதி — நேதிநேதியென்கிற, வாக்யத: — (வேத) வாக்கியத்திஞலே, நிஷித்ய — தள்ளிப்போட்டு, ஜீவாத்மபரமாத்மநோ: — ஜீவாத்மாபரமாத்மாவினுடைய, ஐக்கியம் ஒன்ருந்தன்மையை, மகாவாக்யை: — மகாவாக்கியங்களாலே, வித்யாத் — அறிந்துகொள்ளத்தக்கது.

விரியுரை.

சமஸ்த உபாதிகளாவன:—சர்வஞ்ஞத்துவம், கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம். நேதி என்பது—அடுக்கின்ற ஒருசொல். நேதியென்பது — நாம ரூபங்களல்ல

வென்பது. ஐக்கியமென்பது—பேதநிவிர்த்தி. மகாவாக்கியமாவது—[illegible] விர்த்தி பூர்வகமாகிய அர்த்தங்களைத் தெரிவிக்கும் [illegible]வாக்கியம்.

தாத்பரியம்.

உலகத்திலேயநேகமான [illegible]புக்கள் [illegible]யிலேயொரு இரத்தினமிருந்தபோது, பரீட்சிக்கிறவனுடைய செல்வியாலே யெந்தப்பிரகாரமிவையிரத்தினங்களல்லவென்று ஒருவன்தெரிந்துகொள்வானே, அந்தப்பிரகாரமேதூல சூக்ஷ்மகாரணவடிவுகளாகிய உபாதிகளோடேகூடியிருந்த ஆத்மாவைய [illegible]வைகளல்லவென்று [illegible]வதத்திலே நீக்கிவைத்தபிரகாரமறிந்துகொண்டபிற்பாடு, நதிசமுத்திரங்களைப் பூமிவிசேடத்தினாலேபெரிதுசிறிதென்றுவிவகாரத்திலேசொன்னபோதைக்கு அந்தப்பூமிவிசேடத்தைநீக்கிவிசாரித்தால், எப்படி நீரெல்லாமொன்றாகத்தோன்றிப்பெருமைசிறுமைகளில்லாதேபோகுமோ, அப்படியேசிவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குக்கிஞ்சிஞ்ஞத்வசர்வஞ்ஞத்வபேதங்கள் விவகாரத்திலேயேதவிர, சமுத்திரயவஸ்தையிலேயிருக்கிற பாமார்த்தத்திலேயில்லையென்று, மகாவாக்கியத்தினாலேயறிந்துகொளவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவையறிந்துகொள்ளுந் தன்மையிலேசடவடிவான உபாதிகளைத்தள்ளாவிட்டால், அந்த ஆத்மாவிளங்கமாட்டாதென்று, மேலேதிருஷ்டாந்தபூர்வகமாகச்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௩௰. ஆவித்யகம்சரீராதி த்ருஸ்யம்புத்புதவத்க்ஷரம்,
ஏதத்விலக்ஷணம்வித்யா தஹம்ப்ரமஹ்மேதிநிர்மலம்.

டீகை (பதவுரை)

த்ருச்யம் - காணப்படுகின்ற, சரீராதி - தேகமுதலிய (உபாதிசமூகமானது), ஆவித்யகம் - அவித்தையினாலேகல்பிக்கப்பட்டது. (தஸ்மாத்) அதினாலே, புத்புதவது - நீர்க்குமிழியைப்போல, க்ஷரம் - நசிக்கின்றது. ஏதத்விலட்சணம் - மேலேசொல்லிய தேகேந்திரியங்களைக்காட்டிலும்வேறாயிருக்கிறதாகிய, நிர்மலம் - தோஷமற்றபிரமமானது, அகமிதி - நானென்று, வித்யாத் - அறியத்தக்கது.

தாத்பரியம்.

அவித்தையினாலேகற்பிக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகள், நீர்க்குமிழிபோலவே நசித்துப்போவதினாலே, இவற்றைக்காட்டிலும்வேறாகிச், சரைமரணம் - பசி - தாகம் - சோகம் - மோகம் - என்கிற [illegible]ட்பாவவிகாரமில்லாத பிரமமானது, நானேயென்று அறிந்துகொளவே[illegible]மென்பது.

அவதாரிகை.

பஞ்சகோசாதி யோகேந - என்றசுலோகமுதலாக - ஆவித்யகமென்றசுலோகம்வரைக்கும், வேதாந்தத்தினாலே அபரோட்சசாக்ஷாத்காரத்தையுண்டுபண்ணுகிற சிரவணவிதியைச்சொல்லி, மேலேயைந்து சுலோகங்களாலேமனனவிதியைச்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௩௧. தேஹாந்[illegible]ந்யத்வாந்மேஜந்ம [illegible]ராகார்ஸ்யலயாதய:,
ஸப்தாதிவிஷயைஸ்ஸங்கோ நிரிந்த்ரி[illegible]தயாநச.

[illegible]கை (ப[illegible]ரை)

தேகாந்யத்வாத் - மூவகைத் தேகங்களைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கிறதினாலே, மே - எனக்கு, ஜந்மஜராகார்ச்யலயாதய: - பிறப்பும் - மூப்பும் இளைப்பும் - இறப்புமுதலியவை, [illegible] - இல்லை. நிரிந்திரியதயா - இந்திரியமில்லாதவனுகையாலே, சப்தாதிவிஷயை: - சத்தமுதலாய தன்மாத்திரைகளா[illegible]:கூடுகிறஅநுபவமானதும், (நாஸ்தி - இல்லை)

தாத்பரியம்.

ஆத்மாசரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறானதினாலே சரீரப்பண்புகள் அவனிடத்தி லில்லையென்றும், இந்திரியமில்லாதவனாகையாலே யைம்புலவின்பங்களும் அவனுக்குச்சம்பந்தப்படாததினாலே நிர்க்குணனென்றும், அகமென்கின்ற சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறவனென்றும், மனனஞ்செய்யவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

வருகிறசுலோகத்திலே யாத்[illegible]வுக்கு[illegible] இல்லாததினாலே, சுகதுக்கங்களில்லையென்று திட்டப்படுத்துகிறார்.

சுலோகம்.

௩௨. அமநஸ்த்வாந்நமேதுக்கராகத்வேஷபயாதய:,
அப்ராணோஹ்யமநாச்சுப்ராயித்யாதிச்ருதிசாஸநாத்.

டீகை (பதவுரை)

அப்பிராண:-பிராணமில்லாதவன் (என்றும்), அமநா:-மனமில்லாதவன் (என்றும்), சுப்பிர:-களங்கமற்றவன் (என்றும்), (சொல்லப்பட்ட) இத்யாதி-இதுமுதலானதாகிய, ஸ்ருதிசாசநாத் - வேதவிதிப்பிரகாரம், அமநஸ்த்வாத்-மனமில்லாதவனானதினாலே, மே-எனக்கு, துக்கராகத்வேஷபயாதய:-துக்கம்-ஆசையும்-குரோதமும்-பயமுதலியவை, ந சந்தி-இல்லை.

தாத்பரியம்.

மனமுதலியவை யாத்மாவுக்கில்லையென்று வேதஞ்சொல்லியபடியாநித்தியாநந்த சவரூபியென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டியதென்பது.

அவதாரிகை.

ஆசாரியனு[illegible]வனுக்கிரகத்தினாலே, தனக்கு அநுபவசித்தியாகிய அர்த்த[illegible] [illegible]ல மூன்று சுலோகங்களாலே தெரியப்படுத்துகிறார்.

[illegible]லோகம்.

௩௩. நிர்க்குணோ நிஷ்க்ரியோ நி[illegible] [illegible]ர்விகல்போநிரஞ்ஜந:,
நிர்விகாரோ [illegible]ரோ நித்யமுக்தோஸ்மிநிர்மல:.

உரை (ப-ரை)

(அகம் - நான்), நிர்க்குண: - (புத்தியில்லாத[illegible]) குணமற்றவன்; நிஷ்க்ரிய: - (இந்திரியமில்லாததினாலே) வியாபாரமற்றவன்; நித்ய: - (அவஸ்தாத்திரையங்களிலே நசிக்காதபடியினாலே) என்றுமிருப்பவன்; நிர்விகல்ப: - (மனசில்லாததினாலே) சங்கல்பவிகல்பமற்[illegible]; நிரஞ்சந: - (ஒன்றினிடத்திலுஞ் சம்பந்தப்படாததினாலே) எ[illegible]யருதபிரகாசஸ்வரூபி; நிர்விகார: - (இலிங்கதேகமில்லாததினாலே) விகாரமற்றவன்; நிராகார: - (அவயவமில்லா[illegible]தினாலே) வடிவில்லாதவன்; நி[illegible]முக்த: - ஒருசம்பந்தமுமொன்னிடத்திலில்லா[illegible]ததில் இல்லாததினாலே) எப்போதுமுத்திசொரூபன்; நிர்மல: - அந்தக்கரணவிருத்தி[illegible]வாததினாலே [illegible]

அவதாரிகை.

முன்னேசொல்லியிருந்த ஏதுக்களாலே நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆத்மசொரூபமானது, இன்னும் எப்படியிருக்குமோவென்று சந்தேகம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௩௪. அஹமாகாசவத்சர்வம் பஹிரந்தாகதோச்யுத:,
ஸதாஸர்வஸமஸ்[illegible]த்தோநிஸ்ஸங்கோநிர்மலோசல:.

உரை (ப-ரை)

(அகம்-நான்), ஆகாசவத் - ஆகாசத்தைப்போலவே, சர்வம்-சமஸ்தப்பிரபஞ்சத்தையும், பஹிரந்தர்கத: - புறத்தும் அகத்தும்வியாபித்திருக்கின்றவனாகிய, அச்சுத: - அழிவிலாதவன். சதா - எப்போதும், சர்வசம: - எவற்றிற்கும்பொதுவாய், சித்த: - இருக்கிறவன். நிச்சங்க: - சம்பந்த[illegible]மில்லாதவன். நிர்மல: - பரிசுத்தவன். அசல: - (பரிபூரணனானதினாலே) ச[illegible]மற்றவன்.

அவதாரிகை.

இப்படிப்படிக்கு இன்னும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையே தெரிவிக்கிறார்.

சுலோகம்.

௩௫. நித்யசுத்தவிமுக்தைக மகண்டானந்தமத்வயம்,
ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தம்யத்பரம்ப்ரஹ்மாஹமேவதத்.

உரை (ப-ரை)

நித்யசுத்தவிமுக்தைகம் - எப்போதும் [illegible]த மோக்ஷஸ்வரூபமுடைய ஒன்றாகியும், அகண்டானந்தம் - க[illegible]த பேரின்பவடிவாகி, அத்வயம் - (தனக்கு) இரண்டாவது[illegible]ம்; சத்தியம் - (காலத்திரயத்திலும்) பொய்யாகா[illegible]தாகியும், அ[illegible]ந்தம் - [illegible]டிவில்லாததாகியும், (இருப்பது), யது - எந்த வஸ்[illegible]வா, தத் - அப்படிப்பட்டதாகிய, பரம் - சிரேஷ்டமாகிய, பிரம்ம - சர்வ[illegible]ஸ்வரூபி, அஹமேவ - நானே; [illegible]மி - ஆனேன்.

ஆத்மபோத நூல்.

[illegible]ம்.

மேலே இரண்டுசுலோகங்களிலும் இதிலுஞ் சொல்லியபடிச் சச்சிதானந்த ஆத்மா நானேயென்று கருதியுத்தியநுபவங்களாலே மனனஞ்செய்யவேண்டுமென்பது.

[illegible]வதாரிகை.

பூருவசுலோகங்களிலே சொல்லிய மனனத்தை நெடுங்காலம் பயிற்சிசெய்தலினாலே முத்தி[illegible] பரமபுருஷார்த்தஞ் சாதிக்கப்படுவதற்காக நிதித்தியாசநத்தை மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௩௬. ஏவம்நிரந்தரக்ருத[illegible]ஸைவாஹ[illegible]ஸ்மீதிவாஸநா,
ஹரத்யவித்யாவிக்ஷே[illegible]ரோகாநிவரஸாயநம்.

உரை (ப - ரை.)

ரஸாயநம் - ஔஷதமானது, ரோகாநிவ - வியாதிகளைப் போக்குதல்போல, ஏவம் - மேலேசொல்லியபடி, (அஹம்-நான்) ப்ரம்மைஹவ-பிரமமே; அஸ்மி - ஆனேனென்று, நிரந்தரக்ருதா - இடைவிடாமற்செய்யப்பட்ட, வாஸநா - சம்ஸ்காரமானது; அவித்யாவிக்ஷேபாந் - மாயையினாலேயுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆவரணவிக்ஷேபசத்திகளை; ஹரதி - நசிக்கப்பண்ணுகின்றது.

விரிவுரை.

சம்ஸ்காரமென்பது, ஞாபகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதற்குப் பார்த்தினாலுங் கேட்டதினாலு முண்டாவதோர் மனப்பண்பு; ஆவரணமென்பது, தன்னைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதைக்கும், அறியாதிருக்கும்படி பேதத்தைத் [illegible]த்திலே லயப்படுத்திக்கொ[illegible] மறுபடியும் பேதத்துக்குக் காரணமாயிருப்பது, இதற்கு திருஷ்டாந்[illegible]திருஷ்[illegible]தம், விக்ஷேபமென்பது சாக்கிரசொப்பனங்களிலே பேதப[illegible]தியை யுண்டுபண்ணுகை - இனி-தத்துவங்களனைத்தையுந் தா[illegible]னமறைத்ததாவரணம் - விடயசகவிருத்தி விக்ஷேபம்-எ-ம், பிரத்திகர்மாதி தான்று தெனுங்கலக்கமாவரணம்-உடம்பாகியாச்சிவன்றனே யுரைத்த விக்ஷேபம் - பத்தாமவனிலைகாணப்படானென்[illegible] மிருபிராந்தியாவரணம் - நதியுளவனிறந்தானென்னுந்துக்கம் விக்ஷேபம்-எ-ம், கூறுவாருமுளர்.

தாத்பரியம்.

பிரமமே நானென்று பயிற்சிசெய்த வாசனையானது, ஆவரணவிக்ஷேபரூபமாகிய அவித்தையைப் பற்றறநீக்கும்படி முமுக்ஷுவானவன் பாவிக்கவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

மேலேசொல்லிய [illegible]ர்த்தத்தை மனனஞ்செய்தற்பொருட்டுச் சிலஙியமங்களை யினிச்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

[illegible] விவிக்ததேசஆஸீநோ விராகோவிஜிதேந்த்ரிய:
[illegible]வயேதேக[illegible]மாநந் தமநந்தமநந்யதீ:

(டீகை (ப-ரை)

விவிக்ததேசே - ஏகாந்தத்தலத்திலே, ஆஸீந:-(முமுக்ஷுவானவன்) இருந்து, விராக:- ஆசையில்லாதவனாய், விஜிதேந்த்ரிய:- இந்திரியங்களை வென்றவனாகி, அநந்யதீ:-அந்நியத்திலே புத்தியைச்செலுத்தாதவனாகி, ஏகம்-ஒன்றாகியும், அநந்தம் - (தேசகாலவஸ்து பரிச்சேத) சூந்யமாகியும், (இருக்கிற) தமாத்மாநம் - அந்தஆத்மாவை, ஸ்வயமேவ நானேயென்று, பாவயேத் - தியானம்பண்ணவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இந்த விலக்கணங்களோடுகூடிய ஆத்மாவைத்தானாகவே முமுக்ஷுவானவன் தியானிக்கவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தவேறுபாடாகிய பிரபஞ்சமானது ஜாக்கிர அவஸ்தையிலிருக்கும்போது ஏகாத்மபாவனை யெப்படிச் சம்பவிக்குமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலேமேலேசமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கூஅ. ஆத்மந்யேவாகிலந்த்ருஸ்யம்ப்ரவிலாப்யதியாஸுதீ:
பாவயேதேகமாத்மாநம்நிர்மலாகாசவத்ஸதா.

(டீகை (ப-ரை.)

அகிலம்-ஸமஸ்தமாகிய, திருஸ்யம் - காணப்படுகிற(பிரபஞ்சத்தை) ஸுதீ:-நல்லறிவுடையவர், தியா - அறிவினாலே, ஆத்மநி - ஆத்மாவினிடத்திலே, ப்ரவிலாப்ய - லயிக்கப்பண்ணி, ஏகம் - ஒன்றாகிய, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, நிர்மலாகாசவத் - களங்கமற்ற ஆகாசம்போல, ஸதா - எப்போதும், பாவயேத் - (நானேயென்று) தியானம்பண்ணவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

தோன்றப்பட்டவெல்லாப்பொருள்களையும் பிரமத்திலே லயிக்கப்பண்ணி அதுவேதானாகத் தியானம்பண்ணவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

நாமரூபக்கிரியைகளாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும், அவித்தையினாலே கற்பிக்கப்பட்டதினாலே, இல்லையென்றுநீக்கி யெங்குமநிறைந்திருக்கிற அகண்டானந்த ஸ்வரூபி நானேயென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமென்று மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

கூகூ. ரூபவர்ணாதிகம்ஸர்வம் விஹாயபரமார்த்தவித்
பரிபூர்ணசிதாநந்த ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே.

டீகை (ப-ரை.)

பரமார்த்தவித் - உண்மையாகியதத்துவஞானத்தையுடையவன், ரூபவர்ணாதிகம் - உருவமுஞ்சாதியுமுதலாயுள்ள, ஸர்வம் - எல்லாவற்றை

யும், விஹாய-தள்ளி, பரிபூர்ணசிதாநந்தஸ்வரூபேண - இடையறுமல்நிறைந்திருக்கிற ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்தோடே, அவதிஷ்டதே - இருக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

பிரமஞானியானவன் பிரபஞ்சத்தோடேகூடாமற் பிரமஸ்வரூபத்தோடே கூடியிருப்பானென்பது.

அவதாரிகை.

ஞாத்ராதியாகிய திரிபுடிப்பிரத்தியக்ஷம் பிரசித்தமாயிருக்க, ஆத்மாவினிடத்திலே யேகத்துவபாவனை யெப்படிக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினால் ஆத்மாவினிடத்தில் அந்தபேதங்களில்லையென்று மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪0. க்ஞாத்ருக்ஞாநக்ஞேயபேத: பரோநாத்மநிவித்யதே
சிதாநந்தைகரூபத்வாத் தீப்யதேஸ்வயமேவஹி.

டீகை (ப-ரை)

சிதாநந்தைகரூபத்வாத்-ஏகமாகிய ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்தினாலே, க்ஞாத்ருக்ஞாநக்ஞேயபேத:-அறிகிறவனும் அறிவும் அறிபொருளுமாகிய இவற்றின்வேறுபாடானது, நவித்யதே-இருப்பதில்லை, தத் அந்தவஸ்துவானது, ஸ்வயமேவ - தனக்குத்தானே, தீப்யதே - பிரகாசிக்கப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

அவித்தையினாலே கல்பிக்கப்பட்ட விலக்ஷணசத்திலேயல்லாமல் பரமார்த்தத்திலே யேகத்துவபாவனையுமந்த திரிபுடி வேறுபாடு இல்லாமலே பரமாத்மா தனக்குத்தானே பிரகாசிக்குமென்பது.

அவதாரிகை.

விவிக்ததேச ஆஸீநவென்கிற சுலோகமுதலாகநாலுசுலோகம்வரைக்கும், மநநியமங்களை நிதித்தியாசநமுகத்தாற்சொல்லிச் சுத்தவஸ்துவைத் தியானஞ்செய்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷபலத்தை, மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

ஏவமாத்மாரணௌத்யாந மதநேஸததம்க்ருதே,
உதிதாவகதிர்ஜ்வாலா ஸர்வாஞ்ஞாநேந்தநம்தஹேத்.

டீகை (ப-ரை)

ஏவம் - முற்சொன்னபிரகாரம், ஆத்மாரணௌ - அந்தக்கரணமாகிய கீழ்க்கடைசேர்விலே, த்யாநமதநே - தியானமென்கிற கடைதலானது, ஸததம் - எப்போதும், க்ருதே - (ஸதி) செய்யப்படுகையில், உதிதாவகதிர்ஜ்வாலா - உதித்த அப்ரோக்ஷஞானமென்கிற ஜ்வாலையானது, ஸர்வாஞ்ஞாநேந்தநம் - எல்லாமாகிய அஞ்ஞானமென்கிற காஷ்டத்தை, தஹேத் - தஹிக்கிறது.

தா[illegible]

எப்போதும், மநத்தினாலே, இடைவிடாமற் செய்கிற தியானத்திலே தோன்றிய அபரோக்ஷஞானமானது சமஸ்த அஞ்ஞானத்தையும் நசிக்கப்பண்ணுமென்பது.

அவதாரிகை.

சிவயாதார்த்மாக்களுடைய ஞா[illegible]யஞானத்தினாலே, யவித்தையா[illegible]கல்பிக்கப்பட்ட தே[illegible] ஈசனே நானென்கிற பிரமையானது பறந்துபோய்க்கொண்டிருக்கையில், சத்தியஞானாநந்தஸ்வ[illegible]யாகிய ஆத்மாவானது, தனக்குத்தானே தோன்றப்படுமென்று மேலே [illegible]ல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௨. அருணேநேவபோதேந பூர்வம்ஸந்தமஸேஹ்ருதே,
தத ஆவிர்ப்பவேதாத்மா ஸ்வயமேவாம்சுமாநிவ.

டீகை. (ப-ரை)

அருணேநேவ - அருணோதயத்தினாலேபோலே, போதேந - ஞானத்தினாலே, பூர்வம் - முன்னுக், ஸந்தமஸே - செறிந்திருக்கும் அஞ்ஞானமும், ஹ்ருதே (ஸதி) - நிவர்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், தத: - அதினாலே, அம்சுமாநிவ - சூரியனைப்போலே, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ஸ்வயமேவ - தனக்குத்தானே, ஆவிர்ப்பவேத் - பிரகாசிக்கும்.

தாத்பரியம்.

அருணோதயத்தினாலே இருள்நீங்கிப்போகச் சூரியனைப்போலவே ஞானத்தினாலே அஞ்ஞா[illegible]ப்போக, ஆத்மாவானது பிரகாசிக்குமென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மா[illegible]னது, எப்[illegible] ஞான[illegible]ரூபியாய்ப் பிரகாசிக்கிறதினாலே, அதை அஞ்ஞானகாலத்தி[illegible] யடையக்கூடாது; பிற்பாடு ஞானபலத்தினாலேயே அடைய[illegible]வேண்டுமென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடுமென்று மாணாக்கன் ஆக்ஷேபம்பண்ணினதினாலே, மேலே திருஷ்டாந்தமுகமாய்ச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௩. ஆத்மாதுஸததம்ப்ராப்தோப்யப்ராப்தவதவித்யயா,
தந்நாசேப்ராப்தவத்பாதி ஸ்வகண்டாபரணம்யதா.

டீகை (ப-ரை)

ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ஸததம் - எப்போதும், ப்ராப்த: அபி - அடையப்பட்டதானபோதைக்கும், அவித்யயா - அஞ்ஞானத்தினாலே, அப்ராப்தவத் - அடையக்கூடாததுபோல், (பவதி - ஆகின்றது,) தந்நாசே (ஸதி) - அதற்கு நாசம் உண்டாகையில், ஸ்வகண்டாபரணம் - தன்னுடைய கழுத்திலிருக்கிற ஆபரணமானது, யதா - எப்படியோ, (ததா) அப்படியே, ப்ராப்தவத் - அடையப்பட்டதுபோல், பாதி - பிரகாசமாகத்தோன்றுகின்றது.

தாத்பரியம்.

ஒருவன் தன்கழுத்திலிருந்த ஆபரணத்தை, அஞ்ஞானத்தினாலே மறந்து தேடக்கப்பட்டு, அந்த அஞ்ஞானம் நீங்கினமாத்திரமே யடையப்பெற்றதாகச் சந்தோஷித்ததுபோலப் பரமாத்மாவானது, தன்னைவிட்டு [illegible] வேறாகாதிருக்க, அஞ்ஞானகாலத்தில் [illegible] அது நீங்கினகாலத்தும் தானல்லவென்றும் [illegible] ஞானமுண்டாமென்பது. தன்னைவிட்டெப்போதும் வேறாகாதிருந்த பிரமத்தைக் குறித்து உவமை, "எங்ஙுகிறதவனுதானென்பாய்மானேயா - னெங்ஙனைத்தாலிநீன்" எனப்பிறரும் கூறுதல்காண்க.

அவதாரிகை.

இயல்பாகவே [illegible] பிரமணக்கு பேதமிருக்கச் சிவனென்று [illegible] றெப்படிச்சொல்லக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௪. ஸ்தா[illegible] புருஷவத்ப்ராந்த்யா க்ருதாப்ரம்ஹணிஜீவதா
ஜீவஸ்யதாத்வகேரூபே தஸ்மின்த்ருஷ்டேநிவர்த்ததே.

டீகை (ப-ரை)

ஸ்தாணௌ - கட்டையிலே, புருஷவத் - புருடன்போல், ப்ராந்த்யா - பிரமையினாலே, ப்ரம்ஹணி - பிரம்மத்திலே, ஜீவதா - ஜீவத்தன்மையானது, க்ருதா - கல்பிக்கப்பட்டது, ஜீவஸ்ய - ஜீவனுடைய, தாத்விகே - யதார்த்தமான, ரூபே - ஸ்வரூபமானது, த்ருஷ்டே (ஸதி) பார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், தஸ்மின் - அந்தப்பிரமத்திலே, நிவர்த்ததே - தள்ளப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

இருளிலே கட்டையைப்பார்த்து ஒருவன் கள்ளனென்று பிரமித்ததினாலே அச்சம் அடைக்க [illegible] யவைவிட்டாகித் தெளிந்தமாத்திரமே கட்டையென்று சந்தோஷித்த[illegible] பிரமத்திலிடத்திலே பிராந்தியாகத்தோன்றிய சிவத்துவமானது, குருசாஸ்திய அநுபவங்களாலே நீங்கினமாத்திரமே பிரமந்தானென்றே யாகத்திக்கப்படுவானென்பது.

அவதாரிகை.

நான்மனிதன் இவனென்குமாரனென்று பிரத்தியக்ஷமாகவே தோற்றிக்கொண்டிருக்கையில், நான்மனிதனல்லனென்று எப்படிச்சொல்லக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலே யதுவும் பிராந்தியென்றே தெரிவிக்கிறார்.

சுலோகம்.

௪௫. தத்வஸ்வரூபாநுபவா[illegible] துத்பந்நம்ஞானமஞ்ஜஸா,
[illegible]அஹம்மமேதிசாஞ்ஞாநம் பாததேதிக்ப்ரமாதிவத்.

டீகை. (ப-ரை)

தத்வஸ்வரூபாநுபவாத் - உண்மையாகியஸ்வரூபஅநுபவத்தினாலே, [illegible] உத்பந்நம் - பிறந்ததாகிய, ஞானம் - ஞானமானது, அஞ்ஜஸா - சீக்கிரமாக, அஹ[illegible]

மிதி-நானென்றும் ... மேதி-என்னதென்றும் (சொல்லப்பட்ட) அக்ஞானம் அஞ்ஞானத்தை, ... ரமாநிவத் - கிழக்குமேற்குத்தெரியாத பிரமைமுதலானதைப்போல, ...தே-போக்குகின்றது.

தாத்பரியம்.

கிழக்குமேற்குத் தெரியாதவனுக்குச் சூரியனைப்பார்க்கிறதினாலே அந்தப்பிரமைநீங்குவதுபோல, யதார்த்த ஆ... ...ரணையினாலே ஜீவப்பிராந்திநீங்குமென்பது.

அவதாரிகை.

...ன்றாய் ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவன் எல்லாம் பிரமத்துக்கு வேறல்லவென்று ஞானக்கண்ணினாலே காண்கிறானென்று மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௬. ஸம்யக்விக்ஞாநவாந்யோகீ ஸ்வாத்மந்யேவாகிலம்ஸ்தி... ஏகம்சஸர்வமாத்மாநம் ஈக்ஷதேக்ஞாநசக்ஷுஷா.

டீகை (ப-ரை)

ஸம்யக்-நன்றாக, விக்ஞாநவாந்-ஆத்மஞானமுடையவனாகிய, யோகீ-யோகியானவன், அகிலம்-எல்லாவற்றையும், ஸ்வாத்மந்யேவ-தன்னிடத்திலே தானே ஸ்திதம், இருப்பதாகவும், ஸர்வம்ச-(அந்த) எல்லாவற்றையும், ஏகம்-ஒன்றாகிய, ஆத்மாநம் - ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தானாகவும், க்ஞாநசக்ஷுஷா-ஞானக்கண்ணினாலே, ஈக்ஷதே-பார்க்கிறான்.

தாத்பரியம்.

சந்தேகமுதலிய திரிவிதபாவனையுமில்லாத ஆத்மஞானியானவன் எல்லாந்தனக்குட்பட்டதாகவுந் தானாகவுமே நோக்கியானந்திக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரபஞ்சமானது ...த்வேதே... கொண்டிருக்க ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறல்லவென்று எப்படிச்சொல்லக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலே காரியகாரணங்களுக்கு அபேதத்தைத் தெரிவிப்பதினாலே மேலே காரியகாரணஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௭. ஆத்மைவேதம்ஜகத்ஸர்வம் ஆத்மநோந்யந்நகிஞ்சந மருதோயத்வத்கடாதீநி ஸ்வாத்மாநம்ஸர்வமீக்ஷதே.

டீகை (ப-ரை)

இதம்-இந்த, ஸர்வம்-சமஸ்தமாகிய, ஜகத்-பிரபஞ்சமானது, ஆத்மைவ - ஆத்மாவே, மருத:-மண்ணைப்பார்க்கிலும், கடாதீநி-கடமுதலியவை, யத்வத் - (எப்படியோ) தத்வத் - (அப்படியே,) ஆத்மந:-ஆத்மாவைக்காட்டிலும், அந்யத் - இதரமானது, கிம்சந-ஒன்றும், ந-இல்லை, (தத: - ஆனதினாலே,) ஸர்வம்-சமஸ்தத்தையும், ஸ்வாத்மாநம் - தன்னுடைய ஆத்மாவாக, ஈக்ஷதே-பார்க்கிறான்.

தாத்பரியம்.

ஆத்மாவும் - நாமரூபாத்மகமானபிரபஞ்சமும் மண்ணுங்கடமுதலியவும்போலக்காரணகாரியங்களாய் வேறுபடாததினாலே முமுக்ஷுவானவன் எல்லாவுலகங்களையுந் தானாகவே காண்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

மேலேசொல்லி...ரகாரம் பிரபஞ்சத்தைத்தானாகக் காண்கிற அவன்...தானே சீவன்முக்தியென்றடைவ...சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௪௮. ஜீவன்முக்தஸ்துதத்வித்வாந் பூர்வோபாதிகுணாந்த்யஜேத், ஸச்சிதாதிதர்மத்வாத் பேஜேப்ரமரகீடவத்.

டீகை (ப-ரை)

வித்வாந் - ஆத்மஞானியானவன், பூர்வோபாதிகுணாந் - முன்னிருக்கும் மூவகையுடலின் ...முக்குணங்களையும், த்யஜேத் - (இதியத்)விட்டுநீங்குகிறானென்பது எதுவுண்டோ, தத் - அது, ஜீவன்முக்தி(ரிதி)-சீவன்முக்தியென்று, (உ)ச்யதே-சொல்லப்படுகின்றது), ஸ:-அப்படிப்பட்டஞானி, ஸச்சிதாதிதர்மத்வாத் - சச்சிதாநந்தமுதலியதர்மத்தினாலே, ப்ரமரகீடவத் - புழுவானது குளவியாகிறதுபோல, (ப்ரம்ஹ-பிரமஸ்வரூபத்தை,)பேஜே - அடைகிறான்.

தாத்பரியம்.

முமுக்ஷுவானவன் பூர்வதேகாதிகுணங்களை விடுவதே சீவன்முக்தியென்பதும், அவன்சத்தாதிகுணங்களாலே பிரமத்திலே ஐக்கியப்படுகிறானென்பதும்-(ஆ)ம்.

அவதாரிகை.

...எப்போதுஞ் சுகஸ்வரூபியாயிருக்கிற... முமுக்ஷுவென்று மேலேசொல்...

சுலோகம்.

௪௯. தீர்த்வாமோஹார்ணவம்ஹத்வா ராகத்வேஷாதிராக்ஷஸாந் யோகீசாந்திஸமாயுக்த ஆத்ம...மாவிராஜதே.

டீகை (ப-ரை)

யோகீ-ஆத்மஞானியானவன், மோஹார்ணவம்-ஆசையாகிய கடலை, ஞானப்லவேந-ஞானமாகியதெப்பத்தினாலே, தீர்த்வா-கடந்து, ராகத்வேஷாதிராக்ஷஸாந்-இராகத்வேஷாதிகளாகிய அரக்கரை, ஹத்வா - கொன்று, சாந்திஸமாயுக்த:-சாந்தமாகியஸ்திரீயோடேகூடினவனாகி, ஆத்மாராம:-ஆத்மாவிலே...த்திலேசித்தமுடையவனாகி (இராமனாக) விராஜதே-பிரகாசிக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

இராமன் கடலைக்கடந்து அரக்கரைக்கொன்று சீதையைச்சேர்ந்து அயோத்தியிலேபிரகாசித்ததுபோல ஞானியானவன் ஞானத்தினாலே மோகத்தைக்கடந்து இராகத்வேஷாதிகளைநாசஞ்செய்து சாந்தியோடே கூடினவனாய்ச் சிவ பிரமத்திலேசித்தமுடையவனாகப் பிரகாசிக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

ஜீவன் முக்தனிலக்கணத்தை மேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫0. பாஹ்யாநித்யஸுகாஸக்திம் ஹித்வாத்மஸுகநிர்வ்ருத:
கடஸ்தநீபவச்சஸ்வ[illegible]ந்தர்பாஸதே.

டீகை (ப-ரை)

பாஹ்யாநித்ய ஸுகாஸக்திம் - அநித்தியமாகிய புறஇந்திரியசுகஇச்சையை, (வெளிப்பட்ட அநித்தியமான ஐம்புலவிஷயங்களின் இச்சையை) ஹித்வா - விட்டு ஆத்மஸுகநிர்வ்ருத:-ஆத்மசுகத்தினாலே விரத்தியடைந்தவனாகி, ஸர்வத-எப்பொழுதும், கடஸ்தநீபவத்-குடத்திலேயிருக்கிறவிளக்கைப்போல அந்தஸ்-சரீரத்திநுள்ளேதானே, ப்ரகாசதே - பிரகாசிக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

எல்லாவிஷயசுகங்களையும் வெறுத்து நித்தியானந்த[illegible]ரும்பித் தனக்குள்ளேதானே பிரகாசிக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

இங்கே மேற்சொல்லியபடி ஜீவன்முக்தனுக்கு பிராரப்தம் நசிக்கிறவரைக்கும் இருப்பது எப்படியென்று சிஷ்யனுக்கன கேட்கவிருக்கிறதினாலே இப்படியென்று மேற்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫௧. உபாதிஸ்தோபிதத்தர்மை ரலிப்தோவ்யோமவந்முநி:
ஸர்வவிந்மூடவத்திஷ்டே[illegible]தோவாயுவச்சரேத்.

டீகை (ப-ரை)

முநி: - ஞானியாய (ஆத்ம[illegible]யானவன்) உபாதிஸ்தோபி - மூவகைத்தேக உபாதிகளிலே (சாக்ஷியாக) இருந்தபோதைக்கும், வ்யோமவத்-ஆகாசத்தைப்போல, தத்தர்மை: - அந்த உபாதிதர்மங்களாலே, அலிப்த:-பட்டாமலிருக்கிறவனென்று, ([illegible]யுத்) ம[illegible]செய்யவேண்டுவது, ஸர்வவித் பி - சமஸ்தத்தையும் அறிந்திருந்த[illegible]ரும், மூட[illegible]போலவே, திஷ்டேத் - (தான்) இருக்கவேண்டியது, [illegible]சக்த: - (தானேவந்தபோகங்களிலும்) ஆசையில்லாதவனாகி, வாயுவத்-காற்றைப்போல், சரேத் - (தான்) சஞ்சரிக்கவேண்டியது,

தாத்பரியம்.

ஆத்மஞானியானவன் தானெல்லா வுபாதிகளிலும் கலந்திருந்தபோதும் ஆகாசத்தைப்போல ஒன்றிலுமொட்டாதவனாயும் எல்லாவற்றையு மறிந்திருந்தபோதைக்கு மொன்றையு மறியாதவனாகவும், போகங்களிலே யிச்சையில்லாமற் காற்றைப்போலவே சஞ்சரிக்கவும் வேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

இவ்வகையுடல்களும் நசித்துப்போனபின்பு விதேககைவல்ய மெப்படி யிருமென்று ஆசேபம்வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫௨. உபாதிவிலயாத்விஷ்ணௌ நிர்விசேஷம்விசேந்முநி:
ஜலேஜலம்வியத்வ்யோம்நி தேஜஸ்தேஜஸிவாயதா.

டீகை (ப-ரை)

ஜலே - நீரிலே, ஜலம் - நீரும், வ்யோம்நி - ஆகாயத்திலே, வியத்-ஆகாயமும், தேஜஸி - அக்கினியிலே, தேஜ: - அக்கினியும், யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே), உபாதிவிலயாத் - உபாதிநாசத்தினாலே, முநி:-பற்றற்றஞானியானவன், விஷ்ணௌ - வியாபகஸ்வரூபியாகிய பிரமத்திலே, நிர்விசேஷம் - பேதமில்லாதபடி, விசேத் - ஐக்கியமாகவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

ஆகாசமுதலிய மூன்றும் அம்மூன்றிலுங் கலந்தபோதெப்படிப் பேதந்தெரிவதில்லையோ அப்படியே பற்றற்ற ஞானியானவன் மூவகைத் தேகங்களைவிட்டு [illegible]த்திலே ஐக்கியமாகவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

எல்லாவற்றிலுமுயர்ந்த பிரமத்தை மேலே மூன்று சுலோகங்களாலே தடஸ்தலக்ஷணமுகமாகச் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫௩. யல்லாபாந்[illegible]லாபோ யத்ஸுகாந்நபரம்ஸுகம்
யத்ஞாநாந்நபரம்ஞாநம் தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்.

டீகை (ப-ரை)

யல்லாபாத் - எந்தலாபத்தைக்காட்டிலும், அபரம் - வேறே (அதிக)மான, லாப: - ஆதாயமானது, ந - இல்லையோ, யத்ஸுகாத் - எந்தசுகத்தைக்காட்டிலும், அபரம் - வேறே, (அதிக)மான, ஸுகம் - ஆநந்தமானது, ந-இல்லையோ, யத்ஞாநாத் - எந்தஞானத்தைக்காட்டிலும், அபரம் - வேறே (அதிக)மான, ஞாநம் - ஞானமானது, ந - இல்லையோ, தத் - அது, ப்ரம்ஹேதி-பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்க[illegible]யது.

சுலோகம்.

௫௪. யத்த்ருஷ்ட்வாநாபரம்த்ருஸ்யம் யத்பூத்வாநபுநர்ப்பவ:
யத்ஞாத்வாநாபரம்ஞேயம் தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்.

டீகை (ப-ரை)

யத் - எதை, த்ருஷ்ட்வா - (தானாக) ப்பார்த்தபின்பு, அபரம் - வேறே, த்ருஸ்யம் - பார்க்கத்தக்கது, ந - இல்லையோ, யத் - எதுவாக, பூத்வா, ஆனபின்பு, புந: - மறுபடி, பவ: - பிறப்பு, ந - இல்லையோ, யத் - எதை, ஞாத்வா - (தானாக) அறிந்தபின்பு, அபரம் - வேறே, ஞேயம் - அறியத்தக்கது, ந - இல்லையோ, தத் - அது, ப்ரம்ஹேதி - ப்ரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

சுலோகம்.

ருரு. நிர்யகூர்த்வமதபூர்ணம் ஸச்சிதாநந்தமத்வயம்,
அநந்தம்நித்யமேகம்யத் தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்,

உரை (ப-ரை)

திர்யக் - குறுக்காகவும், ஊர்த்வம் - மேலாகவும், அத: - கீழாகவும், பூர்ணம் - நிறைந்திருப்பதாயும், ஸச்சிதாநந்தம் - சச்சிதாநந்தஸ்வரூபமாகியும், அத்வயம் - இரண்டற்றதாகியும், அநந்தம் - முடிவில்லாததாகியும், நித்யம் - எப்போதுமிருக்கிறதாகியும், ஏகம் - ஒன்றாகியும், (இருக்கிறது) யத் - எது, அஸ்தி - உண்டோ, தத் - அது, ப்ரஹ்மேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத், நிச்சயிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இந்த மூன்று சுலோகங்களிலும் சொல்லிப்படியிருப்பது எதுவோ அதுவே பிரமமென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரம்மத்துக்கு அந்நியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளை அசத்துக்களென்று தள்ளுகின்ற உபநிஷத்துக்களாலே பிரம்ஹமானது காட்டப்படுகிறமார்க்கத்தை மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

ருசு. அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண வேதாந்தைர்லக்ஷ்யதேவ்யயம்,
அகண்டாநந்தமேகம்யத் தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்,

உரை (ப-ரை)

அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண - பிரமத்துக்கு அந்நியமாயிருக்கிற (தேகேந்திரியாதி)களை அசத்தென்று தள்ளுகிறபிரகாரம், வேதாந்தை: - உபநிஷத்துக்களாலே, அவ்யயம் - நாசமில்லாததாகியும், அகண்டாநந்தம் - இடையறாத ஆநந்தமாகியும், ஏகம் - ஒன்றாகியும், (இருக்கிறது) யத் - எது, லக்ஷ்யதே - காட்டப்படுகின்றதோ, தத் - அது, ப்ரம்ஹேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இவ்விதமாக உபநிஷத்துக்களாலே காட்டப்படுகின்றது எதுவோ அதுவே பிரமமென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரமன்முதலியோரும் ஆகண்டாநந்தத்தை யுடையவர்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பதவிகளை விரும்புகிறவர்களும் அசுவமேதாதியாகங்களைச்செய்கிறார்கள். அவர்களெல்லாரும் அகண்டானந்த ஸ்வரூபிகளாக ஏதுக்காகதென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

ருஎ. அகண்டாநந்தரூபஸ்ய தஸ்யாநந்தலவாச்ரிதா:
ப்ரம்ஹாத்யாஸ்தாரதம்யேண பவந்த்யாநந்திநோலவா:.

உரை (ப-ரை)

தஸ்ய - அப்படிப்பட்டதாகிய, அகண்டாநந்தரூபஸ்ய - இடையறாத ஆநந்தவடிவாகிய ஆத்மாவினுடைய, ஆநந்தலவாச்ரிதா: - ஆநந்தஅல்பபாகத்தை யநுசரித்திருக்கிற, ப்ரம்ஹாத்யா: - பிரமவிஷ்ணு முதலானவர்கள், தாரதம்யேண: - ஏற்றக்குறைச்சலினாலே, ஆநந்திந: - ஆநந்தமுடையவர்களாகவும், லவா: - அல்பஸ்வரூபிகளாகவும், பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

தாத்பரியம்.

சாகரத்தை யநுசரித்திருக்கிற நதிமுதலியவைகள் அந்தச்சாகரத்தினுடைய அல்பசலத்தைக்கொண்டிருப்பதினாலே சிறு வடிவுகளையும் பெற்றிருந்தனபோல. இடையறாத ஆநந்தவடிவையுடைய ஆத்மாவினுடைய ஆநந்த அல்பபாகங்களைக்கொண்டிருக்கிற பிரமவிஷ்ணு முதலானவர்களும் அல்ப ஆநந்தங்களையுடையவர்களாக விருக்கிறார்களென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவாகாததேகேந்திரியாதிகளிலே மிகவுமாசையுண்டாயிருக்கிறதினாலே ஆத்மா மிகவும் ஆசைக்கு ஆஸ்பதனென்று எப்படிச்சொல்லலாமென்று ஆக்ஷேபம்வருவதினாலே மேலேசமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

ருஅ. தத்யுக்தமகிலம்வஸ்து வ்யவஹாரச்சிதந்வித:
தஸ்மாத்ஸர்வகதம்ப்ரம்ஹ க்ஷீரேஸர்ப்பிரிவாகிலே.

உரை. (ப-ரை)

அகிலம் - சமஸ்தமாகிய, வஸ்து - பஞ்சபூதமயமாகிய பிரபஞ்சமானது, தத்யுக்தம் - அந்தப்பிரமத்தோடேசேர்ந்திருக்கின்றது, வ்யவஹார: - லௌகிகவியவகாரமும், சிதந்வித: - அந்தஞானஸ்வரூபியாகிய ஆத்மாவோடே சேர்ந்திருக்கின்றது, தஸ்மாத் - அதினாலே, ப்ரம்ஹ - பிரமமானது, அகிலே - சமஸ்தமாகிய, க்ஷீரே - பாலிலே, ஸர்ப்பிரிவ - நெய்யைப்போலவே, ஸர்வகதம் - எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றது.

தாத்பரியம்.

பாலிலே நெய்யானது எங்கும்வியாபித்து நிறைந்திருந்தது போலே பிரமமானது எல்லாப்பொருள்களிலும், மெல்லிய விஷயங்களிலும், நிறைந்திருக்கின்றதென்பது, இதினாலே எல்லாருக்கும் நெய்மிகவும் ஆசைக்கு ஆஸ்பதமானதுபோல ஆத்மாவும் ஆசைக்குமிகவும் ஆஸ்பதனென்றுகண்டுகொள்க.

அவதாரிகை.

பிரமமானது எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கின்றதென்பதை யெப்படித்தெரிந்துகொள்ளலாமென்று சங்கைவருவதினாலே தே

கேந்திரியாதிகளை நியதிகழிக்கிறதினாலே சேஷித்தனின்றதே பிரமமென்றுமேலேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௫௯. அ———மஹ்ரஸ்வமதீர்க்கமஜமவ்யயம்,
அரூபகுணவர்ணாக்யம் தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்.

டீகை (ப-ரை)

அ[...]ு - சூக்குமமாகாததாயும், அஸ்[...]ம் - தூலமாகாததாயும், அஹ்ரஸ்வம்-குறுக்கமாகாததாயும், அதீர்க்கம்-நீளமாகாததாயும், அஜம்-பிறப்பில்லாததாயும், அவ்யயம்-நாசமில்லாததாயும், அரூபகுணவர்ணாக்யம் - உருவங்குணமுஞ்சாதியும்நாசமுமில்லாததாயும், (இருக்கிற) யத்-எது, அஸ்தி - உண்டோ) தத்-அது, ப்ரம்மஇதி-பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டும்.

தாத்பரியம்.

இதினாலே விலக்கப்பட்டதன்மைகளில்லாமல் சேஷித்ததின்றதே பிரமமென்று, நிச்சயிக்கவேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரமஞானமானது இப்படியிருக்குமென்று மறுபடியுமொன்று சுலோகங்களாலே பிரம ஸ்வரூபத்தையேசொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬0. யத்பாஸாபாஸ்யதேர்க்காதி பாஸ்யைர்யத்து நபாஸ்யதே
யேநஸர்வமிதம்பாதி தத்ப்ரம்ஹேத்யவதாரயேத்.

டீகை (ப-ரை)

யத்பாஸா - எதப்பிரகாசத்தினாலே, அர்க்காதி - சூரியன் முதலியவெல்லாம், பாஸ்யதே-பிரகாசிக்கின்றதோ, பாஸ்யை:-பிரகாசிக்கத்தக்க (வஸ்து)க்களாலே, யத்து - எதுவானாலென்ன, நபாஸ்யதே - பிரகாசிக்கப்படாதோ, யேந-எதினாலே, இதம்-இந்த, ஸர்வம்-எல்லாப்பிரபஞ்சமும், பாதி-பிரகாசிக்கின்றதோ, தத்-அது, ப்ரம்மஇதி-பிரமமென்று, அவதாரயேத்-நிச்சயிக்கவேண்டும்.

அவதாரிகை.

அக்கினியோடேகூடிய அயப்பிண்ட உபமானத்தினாலே மேலே பிரமலட்சணஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௧. ஸ்வயமந்தர்பஹிர்வ்யாப்ய பாஸயந்நகிலஞ்ஜகத்
ப்ரம்ஹப்ரகாசதேவந்ஹி ப்ரதப்தாயஸபிண்டவத்

டீகை (ப-ரை)

வந்ஹிப்ரதப்தாயஸபிண்டவத்-அக்கினியினாலேமிகவும் வேகப்பட்ட இரும்பினுண்டைபோல, ப்ரம்ஹ-பிரமமானது அந்தர்பஹி:-அகமும்புறமும்,

வியாப்ய-வியாபித்து, அகிலம்-சமஸ்தமாகிய, ஜகத்-பிரபஞ்சத்தை,பாஸயந்-பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு, ஸ்வயம்-தனக்குத்தானே, பிரகாசதே-பிரகாசிக்கின்றது.

அவ[...]

பிரமத்துக்குவேறாகத் தோற்றுவதையெல்லாம் அசத்தென்று மேலேதிருஷ்டாந்தமுகமாகச் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௨. ஜகத்விலக்ஷணம்ப்ரம்ஹ ப்ரம்ஹணோந்யந்நகிஞ்சந
ப்ரம்ஹாந்யத்பாதிசேந்மித்யா யதாமருமரீசிகா

டீகை. (ப-ரை)

ப்ரம்ஹ-பிரமமானது, ஜகத்விலக்ஷணம் - பிரபஞ்சத்துக்குவேறு, ப்ரம்ஹண:-பிரமத்தைவிட, அந்யத் - இதரமானது, கிஞ்சந-எதுவும், ந - இல்லை, (அந்தப்பிரபஞ்சமானது) ப்ரம்ஹாந்யத்-பிரமத்துக்குவேறாக, பாதிசேத் - பிரகாசித்ததுண்டானால், மருமரீசிகா - கானற்சலமானது, யதா-எப்படியோ (ததா-அப்படியே) மித்யா-பொய்யாம்.

தாத்பரியம்.

கானலிலேதோற்றுகிறசலங் கானலைவிட்டு வேறுகாமலு மந்தசலங் கானலாகாமலு மெப்படிப்பொய்யாமோ அப்படியே பிரமத்திலேதோற்றுகிற பிரபஞ்சமும் பிரமத்தைவிட்டு வேறுகாமலும் பிரபஞ்சம் பிரமமாகாமலும் பொய்யாமென்பது.

அவதாரிகை.

இன்னு மிந்தப்பொருளையே யுறுதிப்படும்பொருட்டு மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௩. த்ருஸ்யதேச்ரூயதேயத்யத் ப்ரம்ஹணோந்யந்நதத்பவேத்;
தத்வஞாநாச்சதத்ப்ரம்ஹ ஸச்சிதாநந்தமத்வயம்.

டீகை (ப-ரை)

யத்யத்-எந்தஎந்தவஸ்துவானது, த்ருஸ்யதே-பார்க்கப்படுகின்றதோ, ச்ரூயதே-கேட்கப்படுகின்றதோ, தத்-அதெல்லாம், தத்வஞாநாச்ச - யதார்த்தஞானத்தினாலேயே, ஸச்சிதாநந்தம் - சச்சிதாநந்தரூபமாகியும், அத்வயம் - ஏகமாகியும், (இருக்கிற) தத் - அந்த, பிரம[...]ரூபமே, ப்ரம்ஹண:-பிரமத்தைக்காட்டிலும், அந்யத் - வேறாக, நபவேத்-ஆகமாட்டாது.

தாத்பரியம்.

பார்க்கப்படுபவை கேட்கப்படுபவை முதலிய சமஸ்தமும், பிரமஸ்வரூபமே! அதுதவிர வேறி[...]

அவதாரிகை.

பிரமமெங்கும நிறைந்திருக்குமாகில் அஞ்ஞானநேத்திரத்தா லது ஏனகப்பட மாட்டாதென்ற ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே திருஷ்டாந்தமுகமாய் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௪. ஸர்வகம் ஸச்சிதாத்மாநம் க்ஞாநசக்ஷுர்நிரீக்ஷதே,
அக்ஞாநசக்ஷுர்நேக்ஷேத பாஸ்வந்தம்பாநுமந்தவத்.

உரை (ப-ரா)

க்ஞாநசக்ஷு: - ஞானமாகிய கண்ணுள்ளவன், ஸர்வகம் - சமஸ்தத்திலும் வியாபித்திருக்கின்ற, ஸச்சிதாத்மாநம் - சச்சிதாநந்தஸ்வரூபாத்மாவை, நிரீக்ஷதே - (தான் பார்க்கிறான், அக்ஞாநசக்ஷு: - அஞ்ஞானநேத்திரமுள்ளவன், பாஸ்வந்தம் - பிரகாசிக்கின்ற, பாநும் - சூரியனை, அந்தவத் - குருடனைப்போலவே, நேக்ஷேத - பார்க்கமாட்டான்.

தாத்பரியம்.

சூரியன் குருடனுக்கெப்படிக் காணப்படமாட்டானோ அப்படிப் பிரமமும் எங்கு நிறைந்திருந்தபோதிலும் அஞ்ஞானிக்குக் காணப்படமாட்டாது ஞானிக்கே காணப்படுமென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாநுபவமுள்ளவனானாலும் சிரவணாதிப் பழக்கத்தை விட்டுவிடுவானாகில் அஞ்ஞானஞ் சிறிதுவந்து சேரும் அது சேரிடாமலே யடிக்கடி சிரவணாதிப்பழக்கஞ் செய்துகொண்டேயிருக்க வேண்டுமென்று மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௫. ச்ரவணாதிபிருத்தீப்த க்ஞாநாக்நி பரிதாபித:,
ஜீவஸ்ஸர்வமலாந்முக்த ஸ்வர்ணவத்த்யோததே ஸ்வயம்.

உரை (ப-ரா.)

ச்ரவணாதிபி: - (மேலேசொல்லிய) சிரவணாதிகளாலே, உத்தீப்தக்ஞாநாக்நிபரிதாபித: - மிகுதியும் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞான அக்கினியினாலே மிகவும் வெதுப்பப்பட்டவனாகிய, ஜீவ: - பிரத்தியகாத்மாவானவன், ஸர்வமலாத் - நானாவிதமான அஞ்ஞானத்திலேநின்றும், முக்த: - நீக்கப்பட்டவனாய், ஸ்வர்ணவத் - பொன்னைப்போலவே, ஸ்வயம் - தனக்குத்தானே, த்யோததே, பிரகாசிக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

புடம்போடுகிறதினாலே பொன்களங்கமற்று மிகவும் பிரகாசிப்பதுபோல ஆத்மாவானவன் ஞானாக்கினியினாலே யஞ்ஞானநீங்கித் தனக்குத்தானே பிரகாசிப்பானென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம் பிரத்தியகாத்மாவானவன் பிரமமயமாயிருக்கிற அந்தக்கரணவிருத்தியிலே பிரதிபலித்துக்கொண்டு தன்னையடுத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை நசிக்கப்பண்ணிக்கொண்டு சூரியனைப்போலவே யெல்லாப் பொருள்களையும் பிரகாசிக்கப்பண்ணிக்கொண்டு தனக்குத்தானே பிரகாசிக்கிறானென்று மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௬. ஹ்ருதாகாசோதிதோஹ்யாத்மா போதபாநுஸ்தமோபஹ்ருத்,
ஸர்வவ்யாபீ ஸர்வதாரீ பாதிஸர்வம்ப்ரகாசதே.

உரை (ப-ரா)

ஹ்ருதாகாசோதித:- இருதயமென்கிற ஆகாசத்திலேயுதித்தவனாகியும், தமோபஹ்ருத் - அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறவனாகியும், ஸர்வவ்யாபீ-எல்லாவற்றையுந் தரித்துக்கொண்டவனும், (இருக்கிற) ஆத்மா, பிரத்தியகாத்மாவானவன், போதபாநு: - ஞானசூரியனாக, பாதி-பிரகாசிக்கிறான். ஸர்வம் - சமஸ்தத்தையும், ப்ரகாசதே - பிரகாசிக்கவும் பண்ணுகிறானன்றோ.

தாத்பரியம்.

சூரியனானவன் அந்தகாரத்தைப்போக்கி யாகாசத்திலே பிரகாசிப்பதுபோல ஆத்மாவானவன் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிப் பிரமாகார அந்தக்கரணவிருத்தியிலே பிரகாசித்துக் காண்பான் காண்பொருள் காட்சியற்ற சச்சிதாநந்தப்பிரமமே தானாகிச் சர்வபரிபூரணனாகவுஞ் சமஸ்தத்துக்கும் ஆதாரமாகவும் எல்லாப்பொருள்களையும் விளக்குகிறவனாகவுமாகிறானென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மஞானத்தைத் தடுக்கும் பாவநிவர்த்திக்காகத் தீர்த்தயாத்திரை முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியதென்பவர்களை விலக்கி யாத்மதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டியதில்லை அந்தப்பாவமெவ்வளவு மொட்டாதென்று மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௬௭. திக்தேசகாலாத்யநபேக்ஷ்யஸர்வகம் சீதாதிஹ்ருந்நித்யஸுகம்நிரஞ்ஜநம், யஸ்ஸ்வாத்மதீர்த்தம்பஜதே விநிஷ்க்ரிய: ஸஸர்வவித்ஸர்வகதோம்ருதோபவேத்.

உரை (ப - ரா)

விநிஷ்க்ரிய: - எல்லாக் கருமங்களையும் விட்ட, ய: - எந்தசந்நியாசியானவன், திக்தேசகாலாதி - திசையிடங்காலமுதலியவைகளை, அநபேக்ஷ்ய - இச்சியாமல், ஸர்வகம் - எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றதாகியும், சீதாதிஹ்ருத் - சீதஉஷ்ணாதிசொரூப அந்தங்களைப்போக்குகின்றதாகியும், நித்ய...

கம் - நித்தியாநந்தஸ்வரூபமானதாகியும், [illegible]ம்ஜநம் - இடையறாத பிரகாசஸ்வரூபமாகியுமிருக்கிற, ஸ்வ[illegible]கமதீர்த்தம் - தன்னுடைய ஆத்மாவாகிய தீர்த்தத்தை, பஜதே - அடைகி[illegible]ஜ, ஸ: - அவன், [illegible]வகத: - சர்வபரிபூரணனாகியும், அம்ருத: - சா[illegible]ரணமில்லாத [illegible]த்தியஸ்வரூபனாகியும், பவேத் - ஆவான்.

தாத்பரியம்.

[illegible]த்திறுள்ள வெல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து அந்தப்பலனை யநுபவிக்க மறுபடியுஞ் சநநமரணாதி துக்கங்களை [illegible]நுபவிக்க [illegible]வண்டும்[illegible]தலால், அவற்றை யிச்சியாமலே ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீமச் சங்கரபகவத்பாத ஸத்குருஸ்வாமிகள் அநுக்ரகம்[illegible] இந்த ஆத்மபோதமென்கிற வேதாந்தநூலிலே சொல்லிய ஆத்மதீர்த்தத்திலே, ஸ்நாநம்பண்[illegible]வன் ஜநநமரணமில்லாத [illegible]த்யாநந்தஸ்வரூபனாகியுஞ் சர்வபரிபூரணனாகியு[illegible]வானென்பது.

ஆத்மபோதநூல்

முற்றிற்று.

இத்தமிழ்நூல்வரலாறு.

முத்தமிழ்க்கடற்சேண் முழுவதூஉங்கடந்து,
சத்ததத்துவமெலாந் தரீஇ மெய்யுணர்ந்து,
சோமசுந்தரனெனுந் தொல்லாசிரிய,
ஜம[illegible]மந்திரமென நவின்மாணாக்கன்,
நரங்[illegible]முகவையந் தணப்பிரதனு,
விரங்கயன்மாதவத் தெய்[illegible]தோன்றல்,
இயற்றமிழாசிரிய னிராமாநு[illegible]சிராயன் செய்த,
மொழிபெயர்ப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்தத்ஸத்.

சுபம்.

[illegible] ARCHIVES [illegible]

ஓம்

ஸர்வாபீஷ்ட [illegible] நம:

ஆ. இ. [illegible]. வெ. வெய்யாரியவ [illegible]

இதில்

[illegible]த்வோபாயமாஷ்டு

[illegible]யாய[illegible]ரிக்குடவைதம்.

ஜஹர்,

ஆ. [illegible]. வெ. ஆரியா[illegible]தஸம்ஸம் - ஆதிநவ[illegible],

வெ. கோவ[illegible]ஷரி[illegible],

ஸ[illegible]ராயத்ரு[illegible]ராவிலகவீநாம்

ஆ. இ. [illegible]. வெ.

ஆரிய[illegible]தரிம் வாணிவிம் யமெநுஷா

[illegible]தம்.

ஸ்ரீ [illegible] ஜயகல்யாணி [illegible]கைளை.

[illegible] ம. [illegible] அச்சுக்கூடம் - [illegible].

[illegible] PROPRIETOR [illegible]

[illegible]GADHRA[illegible]

Registered Copyright

பரப்பிரமணே நம:

ஆத்மபோதம்.

நூன்முகம்.

—*✤(o)✤*—

“ நீற்றுமிழியின மதிநிறைசெல்வ, நீரிற்சுருட்டுநெடுந்திரைக
ன்று!”; “ ...றந்திவினைவிட்டு ட்டல்பொருளெஞ்ஞான்றும் காதலிருவர்க
ருத்தொருமித்-தாதரவு, பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும், விட்ட
தேபேரின்பம்வீடு!”; “ யானெனச்சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங்ஙன ...
யித ...தள்ளே யானுமலிப்படியே யாராயின் ...தவமே ...சாலத்
தானைசபாவ...ருதுள் ளவிசாரத்தாற்றுனெ...
னறித் தன்னுருவி... ளைப் ...நித்தன்பசிங்கும்!”; “ ...முணர்ந்த ...வன்
க்குப் பரமவுபதேசம் ...திரமின்மயக்கத்தி...
யார் சொற்பதத்தில், வரனைனவிற் கங்கைக்கு ... க்கு மி...ல்பொக்,
...விரதமுமியேசொன்ன வினைவிற்குண்மைவிளம்பனமால்!”; ...பிறவிக்
...டவிற்றீரநில பெற்றுப்பிறழ்கற்பனையெல்லா, மறவிட்டயர்வ... ரவசிதா
யறவேதெளிந்தாகந்தத்தை, யுறவுட்குளிர்ந்துநன்றுன தள்ளமெ...றமெய்
ஞானத், திறவித்தகனும்வசிட்டனுடன் செப்பிமேவுஞ்செப்புற்... இ
மேற்கோள் எனது ஜகத்தோரான மாநட விவேகிகளா லாராய்ந்தக்கவை!

கலியுகாதி(ரு) சகசு-அ-ல் நிகழ்ந்த அக்ஷய வருஷத்தில், “ ஸ்ரீம
பரமஹம்ஸ பரிவ் ராஜகாசாரியவர்ய காமகோடிபீட ஜகத்குரு” ஆம் “ ஸ்ரீ
ம... தேவேந்த்ர ஸரஸ்வதி” சங்கராசாரியர் இச் சென்னைப் பிர
...ம் திருக்கடாக்ஷம்வைத்துப் பிரவேசித்துத் தரிசனைதந்தபின்பு, பல
...மதப் பிரவர்த்தகர்கள் மாண்டனர்! ஆதி ஆரியம் என்னும் ஸமஸ்கிருத
...வித்திக்குவர இடமுண்டான தென்பதற்கு, சென்னையிற் சர்க்
கார் ...லிய பல கல்விச்சாலைகள் நிருமாணிக்கப்பட்டவையே நன்மை
க்கிடமா...பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசியர்களும் நேரிலே வடபாஷை கிரந்தங்
களை எளிதிலுணர இடமுண்டானமை கர்த்தவ்யத்தின் பேருளேயாம்!

இதிலே, ஆர்மஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மாவுக்கு வேறுகப்பிராந்தியி
லுலேதோன்றுகின்ற தேகாதியுபாதிதத்வங்களையும், ச்ரவணமநநநிதித்யாஸ
நாதி மார்க்கங்களையும், ஜீவன்முக்திஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன்முக்த ன்...க்கவே
ண்டிய கிரமத்தையும், விதேககைவல்யலக்ஷணத்தையும், தெரிவி...ன்றமை
யாலும், இது ...ர்வா...ஷையிலேதானே யிருந்ததினாலே, சாதா...
எல்லாருமறிதற்கு, அசக்யமாயிருந்தது. ஆனதினாலே, இதைப் பிரம்ஹவித்
யாபாரங்கதரான புராணம்-வேங்கடநாராயணசாஸ்திரியார் புத்திரரான கி
ருஷ்ணசாஸ்திரியார், தெலுங்கினாலே பிரதிபதத்துக்கு அர்த்தமும், பின்பு
தாத்பரியமும், எழுதினார். அந்தப்பிரகாரமே, திருந்தமிழ்க்குருமுநி, அக
த்தியர்... ...ச் சோமசுந்தரதேசிகர் மாணாக்கர், இயற்றமிழாசிரியர், மு
கவை ...ராலே தமிழிலேயு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. க
ல்வி...ஷ்கணிமுன் சென்னை ஆ. ... ஆ. வே. ஆரியர் அமிர்தசங்கம் ஆதிபுரு
ஷரும், ஆ. ம. அ. வே. வைசியாரியர். செ. ...த்தூர் முதலியார் ...ராய
ர் திராவிடகவியால், ஸ்ரீமத் ஆசாரிய சுலோகங்களையுந் தமிழ் ...யற்றிப்ப
தித்த...யும் போதாமல், விவேகி...ரின்பொருட்டே, ஆரிய பாஷையிலும், சு
லோகங்கள் அநு...தமாக ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய... ...
ங்கேசி யாணி... சங்கராசாரிய ஜகத்குரு தம் ஆதீ... ...ஸ்ரசபட்ட ...
மிகளுடன் ...தருளிய திருநாளிலே, பதிக்கப்பட்டது, என அறிமின்!

𑍐

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌂.

——00——

𑌪𑍀𑌠𑌿𑌕𑌾.

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂, 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯 [illegible] 𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 [illegible] 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂, [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇.

———:◦:———

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃.

———*0:⊕:0*———

[illegible]

𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃.

—•••◎|O|◎•••—

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌂.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃.

𑌤𑌪𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂,
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇.
𑌬𑍋𑌧𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂,
𑌪𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿.

௨

[illegible]

௪. [illegible]

௫. [illegible]
[illegible]

௬. [illegible]
[illegible]

௭. [illegible]
[illegible]

௮. [illegible]
[illegible]

௯. [illegible]
[illegible]

௰. [illegible]
[illegible]

௧௧. [illegible]
[illegible]

௧௨. [illegible]
[illegible]

௧௩. [illegible]
[illegible]

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௬. [illegible]
[illegible]

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௯. [illegible]
[illegible]

௨௰. [illegible]
[illegible]

௨௧. [illegible]
[illegible]

௨௨. [illegible]
[illegible]

௨௩. [illegible]
[illegible]

௨௪. [illegible]
[illegible]

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௬. [illegible]
[illegible]

௨௭. [illegible]
[illegible]

௨௮. [illegible]
[illegible]

௨௯. [illegible]
[illegible]

௩ [illegible] ...ாயோகஃ

௩௦. ஆவித்யகஃஸவீராதி ... வோ... ...ஷ...ஜா...,
வனதவீசக்ஷணாவித்யா ... ஹ...ஜூசூவ்.

௩௧. தேஷாநுக்ஷா...தேஜ ... ஜாநகாஸ... ...யாதுபஃ,
ஸ...விதி...யேஷு...மா நிலிஞ்ஜ்ரியதயா...

௩௨. கூசீ... ...தேவ... ...ஸவைஷி ஸயாநுயஃ,
...வ்ருநாஸ...ஸ ... ஊத்யாதி...தி...

௩௩. திம...ணோ... ...யாதிதேத்யா திவி...தி... ...ஜகஃ,
திவி...காலே... ...யோ திக்ருதீ...ஜேதவதி...ஊஃ.

௩௪. ஈஹாநாகாஸவ...வயும் வஃஹிரண...தொ...ஷகஃ,
ஸ...ஸவ்...ஸ...ஷு ...ஸுடெ...திஷு...

௩௫. கித்ருஸ...ஸவிசீ...க்ஷக ...வம்பா...ஷீயப,
ஸத்யஞ்ஜா...நந்தய ... ஹாஸவேவிதஸ.

௩௬. வனவ...ஜ்ஞாநக்ஷதா ...வெஹவ...ஜிவாஸ...நா,
ஸாத்ய...விதேக்ஷிவாநு ...ஷாமாதிவா...ஸாயா...

௩௭. விஷ்க்ஷ...ஸுஹவுநோ ...வி...ஜேரஷ்ஜ்யஃ,
ஸாவ்யெடிகலீ...தாநஜ ...நயஃ.

௩௮. ஆ...தூவாவிமந்த்ய...ஸ்யூ ...வீவ்ருயயிஸா...ஷீஃ,
ஸாவ்யெடிகலீ...தாநம் ...ஜாகாஸ...ஹா.

௩௯. ...வயவண...வஸவயும் வி...யவ...யவிஸ,
வஸிவ...ண...ஜீ...நா... ...வெணாவ கிஷ்டிதெ.

௪௦. ஜாத்ருஜாந... ...நாதூநிஷ்ருதெ,
விடாநா...டிகஸ... ...தீஷ்ய...வேவதஸ.

௪௧. ...வீ...தாரணஜ்யா... ...யெநவஸ...தகஷுதெ,
...தாவ... ...ஜா... ...யயெஹஸ.

௪௨. ...ணெநவ...யெந ...வஸவணுஸஜ...

...தஆவிஸா...யெடாதா ...யவேவாஸ...திவ.

...ஹி...காஃ ...

௪௩. ஆதூதகெலவக்ஷா... ...ஷா வ்யவராவவஜவித்யயா,
தநாசேவ்ராஸ்ஷு ...தி ...கலோலஸாணையா.

௪௪. ஹோணளவ...வஷவ... ...யா க்ஷ...ஸ...ஜீவிதா,
ஜீவஸு...தாக்ஷிகொ...வெ தகிநு... ...லிச...க.

...தக்ஷவஸ...வாநு...வா ...நஜீஜவா,
ஸ... ...கிவாஜ...ம் வாயமெதஜி... ...திவஸ.

௪௫. வஸ்ருஷிஜாந... ...ராமீ ...ஜிநவ... ...தீகஃ,
வணகிஜவஸவ...ஜா...தாநம் ...க...ஜாநவக்ஷ ...ஷா.

௪௬. ஆஹொதுவெதஃமஜதவயும் ஆதூதிநாநு...நிஷுந,
...டாயசவ...டாஜீ...ஜாதா...ஸவயுதீக்ஷுதெ.

௪௭. ஜீவநு...ஷூ...தஜிதா ...வெ...வாயி...ணாநுக்ருஜெஸ,
ஸ...வாஸ ...டவஸ.

௪௮. தீக்ஷ...ஹோமாண...வஹவா ...ஸவைஷாதிராக்ஷஸாநு,
...யாமீஸா... ஸோய... ஆதூநாலோவிராஜதெ.

௫௦. ...ஹூ...தியஸ...வாஸதிம ஸவிக...ஸ...வ...வ...கஃ,
ஸ...ஹூகெவ... ...ஜெவவ்ருகாலமெதஃ.

௫௧. உவாயஹோவிதஸஜெதெ... ...ஹாவோவநு...ஃ,
ஸவ...விநு...வதி... ...தாவாய...வஹோஸஃ.

௫௨. உவாயவியோஜிஷ்ள திவி...ஸஷவிதோநு...ஃ,
...யமோவியமெத்யாதி ...ஜவஸிவ...யா.

௫௩. ய...ஹாதாவலோ...ஹோ ... ...ஸ...வெ,
யதா...தாவா...ஜா...ம் ... ...ஷாயெஸ.

௫௪. யே...டிதா...வா...ஸ்யூம் ய...ஹ...நவ...நஸ...வஃ,
ய...க்ஷாதாவாஸ...ஜியம் ... ...த்யவ...யெஸ.

௫௫. தியமயெஷுதயஃ...ண...ம் ஸவிஷாநஜீஷீயா,
...ம்நித்யமெ... ய... ...ஹ...த்யவயா...யெஸ.

௧ [illegible] ஸ்ருதி[illegible]ஸாஸ்த்ரம்

௫௯. ஸந்த்யாவ்ருத்தி[illegible]வெண [illegible]கல்யதெவ்யம்,
ஸவ்யா[illegible] [illegible] [illegible]யெச.

௬௦. ஸவ்யாநநா[illegible] தஸ்யா[illegible]வாஸ்ரிதாஃ,
[illegible] [illegible]ண ஸவஸ்[illegible]நாவாஃ.

௬௧. தஸ்ய [illegible] வ்யவஹாரஸ்[illegible]தஃ,
[illegible] ஸீரோ[illegible] [illegible]ரிவா[illegible]

௬௨. ஸநண[illegible] [illegible] [illegible]
ஸா[illegible] [illegible] [illegible]யாயெச.

௬௩. ய[illegible]ஸாஹா[illegible] [illegible] [illegible]நஹா[illegible],
[illegible]நஸ[illegible] [illegible] [illegible]வயாயெச.

௬௪. [illegible] [illegible] ஹா[illegible]நவி[illegible],
[illegible] [illegible] [illegible].

௬௫. ஜம[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible].

௬௬. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

௬௭. ஸவ[illegible] [illegible] [illegible]தெ,
[illegible] [illegible] [illegible].

௬௮. [illegible]வணா[illegible] [illegible]தாவிதஃ,
ஜீவ[illegible] [illegible] [illegible].

௬௯. [illegible] [illegible] [illegible],
ஸவ[illegible] [illegible] [illegible].

௭௦. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]ஜநம், ய[illegible] [illegible] ஸவ[illegible]
[illegible]வெச.

ஸமாப்தஃ.

[illegible]

ப ஞ் ச [illegible] வ ர் க ம்				
[illegible]				
ஆகாசம் [illegible] [illegible]ணம்.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ஸமாநவாயுவஸ்.	[illegible] வ்யாநவாயுவஸ்.	உதாநவாயுவஸ்.	ப்ராணவாயுவஸ்.	அபாநவாயுவஸ்.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

55412